in peccato mortali propter voti tranſgreſſionem. ⁊ ſic ſua electio nõ tenuerat. vt in. c. cum in cũctis. de elec. ſecus ſi ante emiſſionem voti fuiſſet electus. et ex hac vltima ſolutione eẽt inferendũ ꝙ ꝑ ſuperuenientiã ep̃atus tollitur votum religionis ꝓcedens ſi vouens erat ante terminuz adimplendi votum. ¶ Sed cõtra hanc ſo. facit qꝛ nõ quodlibet peccatum mortale impedit electionẽ nec deijcit poſtmodum ꝓmotũ. vt ẽ tex. cum glo. in. c. ſicut. de iureiur. fac. qđ no. glo. in. c. florentinũ. lxxxv. di. Item pro trãſgreſſione voti potuerat iſti imponi penitẽtia. ſicut obſeruat̃ in ſimili. i. c. qui poſt palle. ⁊. d. c. j. de voto. li. vj. vnde putarẽ ꝙ ſi vouẽs conſenſit electioni ꝓncipaliter propter deũ ⁊ vt magis mereat̃ ꝙ tunc nõ tenet̃ reſignare ep̃atui ſed de trangreſſione prius facta imponet̃ penitẽtia ſed ſi cõſenſit vt ꝓeſſet nõ vt magis mereat̃ ⁊ tũc tenetur reſignare ep̃atui ⁊ ſic poſſet intelligi iſte tex. nam ſolũ papa ħ aduertit ad cõſciam iſtius. facit qđ no. glo. in. c. monachi vagantes. xvj. q. j. facit tex. in. c. ij. đ tranſla. prela. vbi dicit̃ ꝙ matrimoniũ ſpũale eſt fortius ⁊ digniꝰ carnali. ⁊ per hoc poſſũt ſolui alie q̃ones hic tacte ꝑ doct. ¶ Et nota vltimo ex tex. ꝙ reſignans ep̃atuz vt adimpleat votuz religionis qđ emiſerat poterit iterũ aſſumi ad eundẽ ep̃atum licet ex cõſcia criminis ep̃atum relinqueret. qđ multũ limitat. c. ſuper eo de elec. rõ qꝛ per implemẽtũ voti tollit̃ omnis ꝓcedẽs tranſgreſſio. ¶ In glo. ſi. ibi. ad inferiores. glo. vult facere dr̃iam inter ep̃atum ⁊ dignitates ſeculares inferiores vt ꝓmo caſu religioſus poſſit ꝓmoueri. ſcđo nõ. ⁊ aduerte qꝛ aut querit̃ de ꝓmotione ad ep̃atum ⁊ nõ eſt dubiũ. vt in. c. j. xviij. q. j. ⁊ in. c. quorũdam. ⁊ in. c. ſi religioſus. de elec. lib. vj. aut querit̃ nunquid poſſit promoueri ad eccleſiaz curatam nõ collegiatã ⁊ cõiter tenet̃ ꝙ ſic. vt in. c. qđ dei. j. ti. proxi. vbi plene dicam. aut eccleſia curata eſt collegiata clericorũ ſeculariũ ⁊ tũc eſt dubiuz nũquid religioſus poteſt aſſumi in prelatum illius eccleſie ne hoĩes diſparis ꝓfeſſionis cõgregent̃ in eodẽ collegio. ⁊ de hoc caſu dubitauit iſta glo. de q̃ vide glo. no. ⁊ ſatis plenã in cle. j. de elec. aliquid dicetur in. d. c. qđ dei timorẽ. ¶ In glo. ſi. no. ſi. glo. hic iuncto tex. ꝙ obtinẽdo dignitatẽ nõ poteſt effici religioſus. rõ qꝛ in ingreſſu oĩa renũciat ita ꝙ ꝓpriam volũtatẽ a ſe abdicat ⁊ ſubijcit ſe voto abbatis. vt in. d. c. ſi religioſus. ⁊ ſic dignitas ⁊ profeſſio nõ ſũt cõpaſſibilia ſed ſi poſt profeſſionem eligit̃ abſoluit̃ ab obedientia abbatis. ⁊ nullã amplius habet cõionem cũ primo monaſterio. vt in. c. ne ꝑ cuiuſlibet. xvj. q. j. ⁊ in. d. c. j.

Poſtulaſtis. Prelatus etiaz profeſſus põt votuz vltramarinum emittere ⁊ in ſuos vſus viceſimam ꝓuentuũ eccľie cõuertere. diuidit̃ primo conſultatio. ſcđo rñſio. ibi. diſcretioni. ⁊ pro caſu ꝓmitte qđ habet̃ in glo. j. ¶ Nota primo ꝙ prelatꝰ regularis poteſt emittere votuz ꝓ ſuccurſu terre ſancte etiã ſine licentia ſuperioris qđ videt̃ ſingulare dictũ nec alibi legi. Ex quo infert̃ ꝙ religioſus põt ſine crimine maxime ad tempus deſerere monaſteriũ ⁊ inſiſtere publice vtilitati eccleſie vniuerſalis. ꝓ quo vide pulchrum tex. in. c. nos autẽ. xvj. q. j. vbi dicit̃ ꝙ ocium monachale nõ eſt ꝓferendũ vtilitatibus eccľiaſticis. ꝓ quo. c. licet de regu. vbi patet ꝙ ſollicitudo labor ⁊ doctrina ꝓferunt̃ ſilentio contemplationi ⁊ quieti. ¶ Secũdo no. ꝙ certa ps reddituũ eccleſie põt legitime deputari ꝓ vtilitatibus eccľie vniuerſalis. nam oẽs eccľie ſunt vnũ corpus vt in. c. pudẽda. ⁊. c. loquit̃. xxiiij. q. j. debẽt ẽ membra cõferre ad cõſeruationẽ totius corporis. fac. c. vidẽtes. xij. q. j. ¶ Nota ibi verbo ⁊ exemplo. arg. optimũ ꝙ religioſus nõ debet acceptare dignitatẽ extra monaſteriũ ſi nõ eſt ad illã vtilis. ꝓ quo vide bo. glo. in. c. monachi vagantes. xvj. q. j. ¶ Sed q̃ro nũquid qđ dicit̃ hic in prelatis regularibꝰ habeat locũ in religioſis ſimplicibꝰ vt poſſint emittere ħ votũ ſine licentia abbatis. Hoſti. ſentit ꝙ nõ qꝛ nõ reperit̃ iſte caſus in quo monachus poſſit emittere votũ ſine licẽtia abbatis. ar. xij. q. j. c. nolo. ⁊. c. nõ dicatis. ⁊. xx. q. iiij. in. c. monachis. niſi forte eſſent multũ inſtructi in officio ꝓdicandi. vt in. c. ex multa. s̃. e. ⁊ ſic videtur Hoſt. dubitare. ſed ego primo in prelatis reſtringerẽ iſtuz tex. in caſu quo ſit paſſagium generale ex diſpoſitione romani pontificis. nã tunc videt̃ data licentia ꝓlatis eundi ꝓ ſuccurſu terre ſancte. ſed hoc ceſſante nõ puto ꝙ ꝓlatus maxime regularis poſſit ſe ad hoc obligare ſine licentia ſuperioris qꝛ ep̃s hoc facere nequit. vt in. c. magne. s̃. eo. ⁊ qđ ibi dixi. In religioſis vero ſimplicibus puto nõ licere ſine licẽtia ſupioris qꝛ nullã volũtatem habẽt. ⁊ ſic nõ poſſũt ſe obligare ex voto. nam ⁊ in papã nõ poteſt religioſus ꝓmoueri ſine licentia abbatis. no. gl. in. c. quã ſit. xviij. q. ij. ⁊ ſic habes hic caſum ꝙ nõ eodẽ vinculo aſtringitur abbas ſuo ſupiori ſicut monachꝰ abbati. vide bo. gl. ad hoc in. c. de ꝓſentiũ. xvj. q. j. ⁊ ẽ hoc tẽpera no. in. c. ſcripture. s̃. eo. ꝑ Inno. ¶ In glo. ij. in ſi. glo. nõ ſoluit cõtrariũ. Vin. dicit ꝙ vbi priuata vtilitas ex toto cõfundit̃ ⁊ publica parũ iuuat̃ nõ debemꝰ ꝓferre publicam vtilitatem priuate. ⁊ no. hanc ſolutionẽ. facit ad materiã. l. j. ff. ſo. ma. Scđo ſoluit Gof. ⁊ Hoſti. ꝙ vtilitas publica eſt ꝓferenda ꝓuate quando priuata includit̃ ſub publica alr̃ ſecus. ⁊ hãc ſo. ponit glo. in. c. licet. de regu. ⁊ hoc intelligerẽ quãdo priuata ꝑſona haberet electionẽ ſed ſupior dꝫ ꝓferre publicã licet priuata nõ includat̃ ſub publica vt in. c. bone. de po. pre. ⁊. l. j. ſolu. ma.

¶ De ſtatu monachoꝝ ⁊ canonicoꝝ regulariũ. Rũca

¶ Supra viſũ ẽ de cõuerſione ꝯiugatoꝝ. itẽ de voto. ſꝫ qꝛ ꝯuerſi ad religionẽ vľ vouẽtes ingredi efficiunt̃ vt plurimũ monachi vel canonici regulares ideo poſt rubricas precedentes ſubijcitur iſta.

Theodoſius. Monaſteria ſũt exempta a lege dioceſana non a lege iuriſdictionis. ſic cõiter ſũmatur ſꝫ qꝛ hec vocabula ſũt potius magiſtralia q̃ iuri. vt. j. dicã. iõ ſpecialiꝰ

ſic ſūma. Dioceſanus nō dꝫ moleſtare monaſteria
ꝑterq̄ꝫ ꝓ cauſa correctionis. nec eis oblata ſibi ven
dicare. ⁊ ponit duas ꝓhibitiones ⁊ tertio rationeꝫ
ſubijcit. ſcōa ibi. aut. tertia ibi. cū. ¶ No. ꝑmo ꝙ ō
iure cōi monaſteria ſunt ſub cura epoꝝ. ꝑ h. xviij
q. ij. c. abbates. ⁊ c. cū venerabilis. de re. do. mona
chus tñ magis aſtringit̄ abbati q̄ꝫ epo loci. vt not.
glo. in. c. qui reſiſtit. xj. q. iij. vnde olim qōlibet mo
naſteriū recognoſcebat ꝑlatū per ſe ſed hodie mul
te ſunt religiones adinuiceꝫ collecte habētes ꝑreꝫ
abbatē. vt pꝫ in cartuſienſib⁹ ⁊ ciſtercienſib⁹. ⁊ hoc
ꝓcedit ex diſpoſitiōe ⁊ priuilegio ſpeciali. ¶ Scōo
no. hanc regulā hic poſitā ꝙ ꝑter correctioneꝫ non
pōt epſ aliqō grauamē imponere mōaſterijs. ſūt
enim monaſteria exempta a cōibus obſequijs niſi
ſpecialiter aliqua lege obligēt̄. ad hoc vide pulchꝛ
tex. in. c. q̄ꝫ ſit. in fi. xviij. q. ij. ⁊ de hoc aliq̄d in gl. j.
¶ Tertio no. ꝙ oblationes q̄ fiūt in locis religioſiſ
nō debēt cedere epo nec ecclie curate ſed ipſis lod
religioſis. ad idē. c. nimis. de excel. pla. ⁊ hoc videt̄
ꝓcedere ex priuilegio religionis. nam de iure cōi
cū oblationes ſint de iure parochiali vt dixi ſup ru
brica. de paro. ſi fiunt capelle habētes populuꝫ de
bēt cedere ad vtilitatē ecclie parochiali in cuius pa
rochia eſt iſta ecclia. vt in. c. ex tranſmiſſa. ō ꝑſcrip.
⁊ ꝑ locū a ſpeciali. in. c. ad audientiā. de eccle. edi.
¶ In gl. j. ibi. habēt populū. no. glo. ꝟ Inno. limi
tat ꝙ in illis monaſteriū ſubijcit̄ epo quo ad legem
dioceſanā que cōcernūt populū vtputa iura epalia
de quib⁹ in. c. cōquerente. de offi. ordi. ꝟ in nō con
cernentib⁹ populū monaſteriū remanet exemptuꝫ
a lege dioceſana licet habeat ꝓplm qō ſatis placet.
qꝛ in iſtis ceſſat rō ꝓpli. ar. xvj. q. j. c. generalit̄ ¶ Sꝫ
dubitat̄ q̄ ꝑtineāt ad legē dioceſanā ⁊ que ad legeꝫ
iuriſditionis. de hoc vide glo. x. q. j. i ſumma. ⁊ ple
niorē in. c. dilectus. de offi. or. ⁊ melius ibi ꝑ doc. ⁊
dicit hic Inno. no. verbū ad qō ſp allegat̄ ꝙ lex dio
ceſana ⁊ lex iuriſditiōis ſunt vocabula magiſtroꝝ
⁊ nō iuris. quaſi dicat ꝙ magiſtri ⁊ doc. fuerūt pri
mi inuentores iſtoꝝ vocabuloꝝ licet iura eis poſt
modū fuerūt vſa. qō pꝫ ex eo ꝙ iura ſpecialiter nō
ponūt que ſpectāt ad vtrāq̄ꝫ legē. vñ hodie oporꝫ
dicere ea eē de lege dioceſana a quib⁹ monaſteria
reperiunt̄ exempta. ex quo iura dicūt monaſteria
eē exempta a lege dioceſana ꝟ veritate iſpecta vna
eſt lex. ſ. dioceſana que cōprehendit oēm iuriſditio
nē epi ⁊ ſic iuriſditio cōprehendit̄ ſub lege dioceſa
na. vt in. c. auditis. de preſcrip. ⁊ ad legē dioceſanā
ꝑtinet cōtributio eccliaꝝ ſingularium ꝓ cōibus ne
gocijs. puta ſm Inno. ſi epſ vult ire ad cōciliū vel
ad papā uel ad regē ꝓ cōi vtilitate toti⁹ dioceſis. et
no. hoc dictū ꝙ epſ volēs ire ad cōciliū poteſt petē
ab eccleſijs ſubiectis vt cōferāt expenſas cū ibi pro
moueatur cōis vtilitas oiuꝫ. ex hoc eni ſentit Inn.
ꝙ monaſteria ad hec onera teneant̄. qō not. ⁊ ad h
facit optime. d. c. q̄ꝫ ſit. tñ ſm eū emittere aliquē ad
legationē ꝓ cōi vtilitate ſpectat ad. l. dioceſanam. ⁊
ſic videt̄ velle Inno. epm nō poſſe emittere mona
chum ad aliquā legationē. ꝯ tñ ſentit gl. in. c. q̄daꝫ
⁊. c. nos aūt. xvj. q. j. ꝟ de clericis ſecularib⁹ vide gl.
in. c. qui reſiſtit. xj. q. iij. ⁊. c. qꝛ frater. vij. q. j. ⁊ ſati
pōt diſtingui ꝙ ſi monaſteriū hꝫ populū tūc in cō
cernētibus facta populi poterit monach⁹ deſtina
ri alſ ſecus. Itē tangit Inno. quid in charitatiuo
ſubſidio nūquid monaſteria teneant̄ epo ad chari
tatiuū ſubſidiū ſicut ecclia ſecularis. ⁊ primo videt̄
velle ꝙ nō q̄ſi h ſit de lege dioceſana. ſed cōtra h vi
detur ſentire poſtmodū in fi. ſue glo. Sed Jo. an.
⁊ Archi. tranſeūt cū primo ſuo dicto in. c. j. de pre
ben. li. vj. Pau. approbat ſcōm in cle. j. de excel. pre
la. ⁊ caſus eſt dubitabilis ⁊ quotidian⁹. vt. d. c. q̄ꝫ ſit
⁊ iſte tex. multū facit ꝓ primo dicto vt nō teneat̄. ad
materiā vide qō dicet̄ in. c. cū apſs. j. de cenſi. ¶ In
glo. fi. ibi in morte. ⁊ ꝑ diuerſitatis rōne inſtat hic
multū Inno. ſed tu vide qō plene dixi in. c. requiſi
ſti. de teſta. vbi cōcluſi ꝙ hodie etiā ecclie ſeculares
nō tenent̄ dare ꝑtē epo acq̄ſitoꝝ inter viuos. Et in
fi. glo. no. iſtā glo. ſin. quā neſcio alibi ꝙ valet ꝯſue
tudo vt de relictis eccleſie nihil debeat̄ epo. ⁊ lꝫ gl.
nihil alleget tñ in ꝑſcriptione tex. ē in. c. de quarta.
de preſcrip. ⁊ hoc ſentit Jo. an. hic. ſed cū ꝑſcriptio
ſit cōtra ius dꝫ eē fulcita titulo vl̄ tāto tpe de cuius
initio nō eſt memoria. vt in. c. j. de ꝑſcrip. li. vj. ita i
iſtis duob⁹ caſib⁹ pōt iſta quarta in totū tolli ſed in
cōſuetudine dubitat̄ magis cū illa nō requirat titu
lum ad ſui eſſentiā niſi aſſumat naturā preſcriptio
nis. vt ē glo. ſing. in. c. ij. de cōſue. li. vj. ⁊ ibi ꝑ Jo.
an. ⁊ de hoc vide qō dixi in. d. c. requiſiſti. de teſta.
⁊ hec dicta ſufficiant quo ad predicta.

In Monachi.

habet plura dicta iō cō
muniter nō ſūmat̄ ſꝫ cō
ꝑhendēdo ſubſtātiā pōt ſic ſūmari. Mona
chi nō debēt poni ſinguli ꝑ parochias. h ꝑmo. Si
ꝓ monachatu aliquid det̄ receptus a ſacris ordini
bus prohibet̄ ⁊ recipiēs ab officio ſuſpendit̄. hoc
ſcōo. Monachus habēs peculiū ſine licētia abba
tis ab altaris cōione remouet̄. ⁊ ſic decedens ſepul
tura ⁊ fratrū cōione ꝑuat̄. h tertio. Si pecunia cō
fert̄ ꝓ habendo aliqō officiū in monaſterio dās et
recipiens deponunt̄. h q̄rto. In prioratib⁹ cōuen
tualib⁹ ꝑ electionē inſtituti nō ſūt remouendi ſine
cā rōnabili. ⁊ de cā rōnabili tria ponit exempla. ⁊ h
dič vſq̄ꝫ ad finē. ⁊ vt pꝫ ꝑ ſupradicta q̄nq̄ꝫ ſūt dicta.
ſcōm ibi. ſi q̄s. tertiū ibi. q̄ vero. q̄rtū ibi. prioratus
q̄ntū ibi. pores. ¶ No. ꝑmo ꝙ ius monachat⁹ ē q̄d
ſpūale qō ptꝫ ex eo qꝛ ſimonia cōmittit̄ ſi ꝓ eo iure
obtinēdo aliq̄d tpale dat̄. ⁊ idē in monialib⁹. de q̄
dic vt lati⁹ le. ⁊ no. in. c. q̄m. ⁊. c. veniēs. ⁊. c. dilect⁹.
j. de ſimo. Et ex h infert̄ ꝙ monachatus nō eſt ſim
plex votū. ꝓut no. a pleriſq̄ꝫ in cle. ⁊ ſi principalis.
de reſcrip. Nā ꝑ receptionē canonicam acquiritur
ius ſpūale in collegio. ¶ Nota ſcōo ꝙ monach⁹ nō
dꝫ ꝯſtitui ſine ſocio ſui ordinis in ecclia prochiali. ꝟ
h intellige q̄n eccleſia prochialis ē ſubiecta mona
ſterio ita ꝙ illa nō deſinit eē obedientialis mōaſte
rij. ſecus dic ſi religioſus ꝓmouet̄ tāq̄ꝫ quilibꝫ cle
ricus ſecularis ad eccliam parochialem. Nam tūc
cum deſinit eē monachus monaſterij nec vllā ha
bet amplius cōionem cū primo monaſterio. vt i. c.
ne ꝓ cuiuſlibet. xvj. q. j. nō tenetur abbas ſibi dare

ſocium. Sic notant dicit glo. quā tenebis menti in
cle. ne i agro. §. ad h. i. ver. ad clauſtrū. e. ti. lan⁹. j.
e. c. qō dei. ¶ No. tertio ꝙ nullus religioſus cuiuſ
cūq; ordis pt hr̄e peculiū ⁊ capit̄ h peculiū ꝓ ꝓprio
ſeu ꝓprietate. ſimile in. l. cogi. ff. ad trebel. ⁊ intelli-
ge de religioſis ſtricte ſumptis. ſ. qui ꝓfitentur illa
tria ſubſtātialia regule paupertatē obediētiā ⁊ ca-
ſtitatem. j. e. c. cum ad monaſteriū. nam iſti dicunt̄
proprie ⁊ ſtricte religioſi vt dixi. ſ̄. de regu. ſup ru-
brica. ¶ Itē no. ꝙ regulariter religioſi poſſunt ex
licentia abbatis habere peculiū ſeu adminiſtratio-
nē peculij. qō intellige ꝑ vtilitate monaſterij vl̄ alē-
do ſeipſum. vt in. c. inſinuāte. j. qui cle. vel vo. vbi
bonus tex. ſecus aūt ſi vellet habere vt diſponeret
ad libitū. qꝛ tunc abbas nō poſſet ſibi hoc cōcedere
qnimo nec papa. vt videbis in. d. c. cū ad monaſte-
riū. in fi. Itē no. in ver. abbas aūt. ꝙ propter negli
gentiā abbas pōt deponi. ad idem vide bonū tex.
xviij. q. ij. c. ſi quis abbas. ¶ No. in ver. prioratus
penā religioſorū cōferentiū priorat⁹ ſeu alia officia
interuentione pecunie. nā dantes ⁊ recipientes de
bent deponi. ¶ Nota in. ver. priores. ꝙ eccleſia re
gularis que gubernat̄ officio prioris licet ſit alteri
ſubiecta debet tñ habere electionē ſui prioris. Itē
no. ꝙ p̄lati regulares cōiter ſūt perpetui ex quo eli
gunt̄ ꝑ electionē ſuoꝝ capitulorū. qōlibet ḡ collegi-
um ſiue regulare ſiue ſeculare habet electionē ſui
prelati. vt hic ⁊ in. c. j. ſ̄. de elec. ⁊. c. cōgregatio. xvj.
q. fi. ¶ Itē nota tres cauſas habiles ad depoſitionē
prelati regularis. prima ſi prelatus eſt dilapidator
bonorū monaſterij. Scōa ſi incōtinēter viuit. ⁊ pō
dera ꝙ ſola incōtinētia abſq; alia qualitate delicti ē
ſufficiens ad depoſitionē p̄lati regulari. Quid au-
tē in prelato ſeculari. dic vt le. ⁊ no. in. c. a multis. ſ̄
eta. ⁊ quali. ⁊. c. ex p̄te ade. ſ̄. de teſti. dico plene i. c.
at ſi clerici. de iudi. Tertia cū inſtat neceſſitas maio
ris officij. Et ex hoc nota ꝙ p̄latus intuitu maioris
officij regulariter pōt transferri inuit⁹. ⁊ regularit̄
an ⁊ qñ poſſit p̄latus inuitus transferri. no. in. c. ſi.
ſ̄. de poſtu. prela. ⁊. c. q̄ſitū. de re. ꝑmu. ¶ In glo. i
ver. parochialis in fi. ⁊ de hoc dic latius vt dicā. j.
co. qō dei. ⁊ vide glo. j. in cle. j. de elec. ¶ In glo. in
ver. adminiſtratione. ibi. de viduis. gl. non ſoluit
hoc cōtrariū. ſed hoſti. dicit ꝙ nō loquit̄ de profeſ-
ſis ſed de quibuſdā non habentib⁹ regulā approba
tam. vt ſūt beguine. ⁊ ſilēs. de quib⁹ in. c. indēnita-
tibus in fi. de elec. li. vj. ⁊ in cle. attēdentes. de ſta.
regu. vel dic ꝙ poſſunt hr̄e vſufructū rerū ex ꝑmiſ-
ſione ſupioris. vt le. ⁊ no. in. c. inſinuante prealleg.
Et in fi. glo. hoc. c. dudū. ſolet allegari ꝓ ⁊ cōtra in
hac mā. ſed in veritate nihil probat. vt ibi no. Jo.
an. qꝛ nō conſtat ꝙ hoſpitale de quo ibi haberet re
gulā religioſoꝝ. ⁊ de hac qōne aliqua tangunt hic
doc. Sed pleniſſime vide in. c. fi. de cōdi. ap. vbi di
cetur ⁊ per legiſtas in auē. ingreſſi. C. de ſacro ſan.
eccl̄. vbi ponit Bar. notabile dictū inter cetera ꝙ ſi
quis ꝓfitetur ea cōditione vt poſſit retinere bona
ſua debet intelligi quo ad vſufructū vt ſic res intel-
ligātur ſm ſubiectā materiā. ad hoc bo. tex. in ſimi-
li in. l. ſi vno. ff. loca. ¶ Sed vltra doc. hic queritur
de notabili qōne. pone ꝙ religioſo aliquid relinqt̄
a cōſanguineo vel amico cū hoc vt nihil acquiratur
monaſterio. nūquid valeat relictū. ⁊ videt̄ ꝙ nō. qꝛ
cōtinet in ſe repugnantiā. nam ſi relinquat̄ religio
ſo ergo neceſſario monaſterio. xviij. q. j. c. vnico.
nā ſi quid relinquit̄ ſeruo imediate ius acquirit̄ do
mino ita ꝙ ꝑ momētum ius nō cōſiſtit in ꝑſona ſer
ui. vt in. l. placet. ff. de acqui. here. religioſus autē
ē magis aſtrict⁹ monaſterio q̄ ſeruus domino. vñ
ſeruitus ſpūalis dicit̄ ſtrictior. liiij. di. in. c. multos
⁊ vide in ſili ꝑ Inno. ⁊ alios in. c. in p̄ñtia. de ꝓba.
ergo tale relictū nō dꝫ valere ſaltem quo ad ſui for-
mā. ar. in. c. ſollicitudinē. de appel. ⁊ in regula vbi
repugnātia. ff. de re. iur. ⁊ hanc. q. habui de facto.
⁊ repperi Bar. ſpecifice eā tangentē in auē. excipit̄.
C. de bo. que li. vbi cōcludit ꝙ vt relictū valeat de-
bēt illa verba itelligi vt nihil acquirat̄ monaſterio
ſcꝫ reſpectu vtilitatis nō aūt reſpectu iuris. ⁊ ē ſen-
ſus vt monaſteriū ꝑmittat cōniuentib⁹ oculis illū
habere adminiſtrationē relicti ſicut ⁊ ſeruus dicit̄
habere ꝓpriū. vt in. l. iij. ff. de manumiſ. ⁊ facit qō
le. ⁊ no. in. l. lutius. §. tres heredes. ff. ad trebel. h
dictū vt ſalua ſit Bar. auctoritas intelligerē qñ re-
ligioſus haberet adminiſtrationē illius relicti i ca-
ſu licito puta vt diſpenſaret ad pios vſus qō eſt lici
tum etiā religioſo vt in. c. ij. de teſta. li. vj. vel vt cō-
uertat ad vſū veſtimentorū vel libroꝝ. indirecte tñ
tñ his vltimis caſibus aliqua vtilitas acquirit̄ mo-
naſterio qꝛ releuat̄ ab his onerib⁹. nō autē dꝫ intel
ligi vt ad libitū religioſus illa bona adminiſtret tā-
q̄ꝫ ꝓpria qꝛ etiā papa hoc facere nō poſſet. vt in. d.
c. cū ad monaſteriū. ¶ Sed dubiū ē vltra Bar. qd
ſi abbas nollet cōſentire vt iſte habeat adminiſtra-
tionē. credo ꝙ relictū nō valeat ex defectu cōditio-
nis. ⁊ ſic remanebit penes grauatū. l. vnica. C. de
cadu. tollen. ¶ In glo. pe. ibi qui ꝑ electionē cano-
nicā nō creat̄. Ego intelligo iſtū text. in collegio re-
gulari qō gubernat̄ officio prioris qui ē ibi loco ab
batis. nam talis dicit̄ prior cōuētualis ⁊ hꝫ dignita
tē. vt in. c. niſi. de p̄ben. vñ quēadmodū abbas nō
eſt remouibilis ſine cā ita nec prior. vt in. c. nullam
xviij. q. ij. Sed ſi in monaſterio vbi eſt abbas eligi
tur clauſtralis prior ꝑ capitulū abbate cōſentiente
nō puto hunc tex. in tali locum vendicare qꝛ cum
ille ſit monachus abbatis nō pōt inuito abbate te-
nere aliqō officium in monaſterio. vt in. d. c. cū ad
monaſteriū. i. §. nec alicui. cū ſe. qnimo nec abbas
pōt in ſuo monaſterio in ꝑpetuū cōſtituere aliquē
officialē qꝛ eſt cōtra ius. vt in. d. §. nec alicui. lꝫ poſ-
ſit nō remoueri. vt dicā in. d. c. cū ad monaſterium
⁊ hoc tacite ſentit Frede. cōſil. cxxix. vbi ponit ver-
bum notabile dicēs ꝙ lꝫ abbas ⁊ cōuent⁹ cōicāt ali
cui prioratū vel aliquā adminiſtrationē pōt nihilo
min⁹ ſol⁹ abbas illū remouere. qꝛ ipoſſibile ē ꝙ ſit
monach⁹ monaſterij. ⁊ ꝙ inuito abbate poſſit tene
re aliquā adminiſtrationē. vt in. d. c. nullā. ⁊. d. §.
nec alicui. Ad quē aūt ptineat inſtitutio ſeu ꝯfirma
tio electionis prioris. doc. ſimplicit̄ dicūt ꝙ ad epm
ſ dic tu latius ꝙ aut monaſteriū eſt imediate ſubie
ctū epo ⁊ tūc cōfirmatio illius p̄lati quocunq; noīe

cenſeaꝛ ſpectat ad epm. vide tex. cũ glo. i. c. ij. xviij.
q. ij. ⁊ ſi tunc iſti de collegio negligũt eligere vel eli
gũt indignũ ptãs deuoluiꝛ ad epm. vt in. d. c. ij. ⁊
c. ne p defectu. s. de elec. Aut monaſteriũ eſt ſubie
ctũ alteri monaſterio. ⁊ tũc ptãs ſpectat ad abbatẽ
maioris monaſterij. vt hic in. §. prioratus quoqꝫ. ⁊
d. §. nec alicui. ¶ Sed quero quid ſi ad epm ſolum
ſpectat collatio archidiaconatus qd eẽ poteſt. vt in
d. c. j. lx. di. nũquid poterit eps remouere archidia
conũ ad libitũ ſicut remouet abbas priorẽ quẽ ipe
ſolus deputat in alio monaſterio. doc. hic ꝙ non. ⁊
bene. qꝛ bñficia ſecularia ſũt ppetua. vnde ſine cã i-
ſtituti nõ debẽt remoueri. lvj. di. c. ſal pũerſũ. imo
cã debet eẽ grauis. vt eſt tex. no. xvj. q. vij. c. inuen
tum. ſed religioſi nõ habẽt ita latũ ius i beneficijs
coꝝ. vt in. c. p tuas. j. de ſimo. Sed ego reddo aliaꝫ
rõnem meliorem. Nã ⁊ regulares ſũt ppetui quan
do ſunt principales prelati. vt hic in. §. priores. tũc
aũt ſũt remouibiles qñ nõ deſinũt eẽ monachi pri-
oris monaſterij ſed exiſtũt ſub obedientia prioris
abbatis. vnde cum iſti nõ habeant velle neqꝫ nolle
nõ poſſunt reſiſtere reuocationi abbatis. ⁊ de iſtis
ppꝛie loquũꝛ iura ꝯria. An aũt peccet abbas reuo
cando ſine cauſa. vide p Jo. an. in. c. cũ ſingula. de
pben. lib. vj. in nouella. ⁊. d. c. inſinuante.

Recolentes. Monet ciſtercien-
ſes vt ſeruent regu
lam ſm primeuã inſtitutionẽ. h. d. pmo. et
ſecũdo dicit ꝙ domus religioſa aggregata ciſterci-
enſib⁹ eorũ mores ſeruare teneꝛ. h. d. ſecundo diui
ditur in quattuor. pmo ciſtercienſiũ ordo ſm anti-
qua tempora multipl'r cõmendaꝛ. ſcdo modernis
tpibus cõſideratis rephendiꝛ. tertio vt ciſtercieñſes
ſuis terminis ſint contenti monenꝛ. quarto ꝙ do-
mus eis aggregata debeat ſe morib⁹ iſtis cõforma
re inſtruunꝛ. ſcda ibi. dolentes. tertia ibi. ideo. qr-
ta ibi ceterum. ¶ Nota primo multa interdicta or-
dini ciſtercienſi ⁊ inter cetera nota ꝙ nõ poſſunt illi
de illo ordine poſſidere villas. ⁊ dic villas. id ẽ loca
cũ iuriſditione. vnde nõ pñt habere caſtra vl' loca
ſilia. agros autẽ ſeu reliquas poſſeſſiones puatas
retinere poſſũt nec poſſũt obtinere eccl'ias nec alta
ria. ⁊ in hoc differũt a monachis nigris. ad hoc. c.
audiis. de pſcrip. ⁊. c. dilectus. de offi. ordi. ¶ Se
cũdo no. in. ꝟ. ſi eni ꝙ priuilegiũ certo ordini tribu
tũ propter artitudinẽ vite ipius pdiꝛ ſi non ſeruaꝛ
regula inſtituta antiquitus. facit qd in ſimili diciꝛ
de clericis negociantib⁹ vt nõ gaudeãt priuilegio i
bonis pſimonialib⁹. de quo dic vt in. c. ſi. de vi. et
hone. cle. facit. xvj. q. j. c. generaliter. ¶ Jtẽ no. in
ꝟ. ceterũ. ꝙ dom⁹ religioſa põt ſe ex toto transferre
ad religionẽ artiorẽ alterius ordinis. ſed hoc intel-
lige auctoritate ſuperioris interueniente puta epi
vt in. c. ſicut. de exceſ. prela. vide qd no. in. c. cuꝫ di-
lectus. qd me. cau. ¶ Jtẽ no. quẽ poſſe acquirẽ do
miniũ illius rei quã tenere nõ põt. Nã vt hic vides
ciſterciẽſes acquiſierunt hec bona eis interdicta et
mãdaꝛ eis vt illa cõmutẽt cũ alijs eis nõ interdictl
Ex quo infertur ꝙ ſi legatur alicui collegio res quã
ipſi tenere nõ poſſunt nõ vitiatur legatum ꝫ poſſũt
illam capere vt cõmutẽt cũ alia re vel illam vendãt
ex quo rõne delicti nõ ſunt incapaces. p hoc. l. apd
iulianũ in ſi. cum. l. ſe. ff. de le. j. ⁊ vide bo. glo. in. c.
j. de exceſ. prela. li. vj. ¶ Ultimo no. ex iſto tex. ar.
ſm Uin. ꝙ intrans hodie monaſteriũ habet tantã
pticipationem bonoꝝ quãtã ille qui intrauit longo
tempore. facit tex. in. ꝟ. qꝛ dignũ eſt. qd poteſt ſatis
admitti in eccleſijs regularib⁹ qꝛ iter religioſos nõ
debet notari diuerſitas. j. e. c. ſi. ⁊ no. hoc dictũ. ſe-
cus credo in ſecularib⁹ eccleſijs qꝛ aliter in veſtib⁹
dꝫ honorari cõſtitut⁹ in dignitate vel maior inſtitu
tione ꝗ minor. vt ſentit Jnno. in. c. cũ oẽs. de con-
ſti. vbi vide. dicit eni Uin. ⁊ poſt eum Jo. an. p pre
dictum ar. ꝙ ſi collegiũ diſſolutereꝛ bona diuideren
tur equaliter inter illos collegiatos. xviij. q. ij. in. c.
in nullo. ꝫ ſi collegio remanẽte aliquis inde exiret
ſolũ repetit ea q ſecũ portauit. vt in. c. qd a te. d cle.
cõiuga. ⁊ ſic cõiter tranſeũt hic doc. ſed certe hec di
cta ſimpliciꝛ intellecta ſũt falſa. Nã cum regulares
nõ poſſint poſſidere bona in pticulari nõ pñt conſe
qui partẽ collegij eo diſſoluto maxime qꝛ talia bo-
na nõ tribuunꝛ ad vtilitatẽ ſingulorũ. iõ diſtingue
latius aſſumẽdo aliqua dicta Bar. in. l. ſi. ff. de col-
leg. illi. dic ergo generaliter cũ queriꝛ quid fiendũ
eſt de bonis collegij diſſoluto collegio. Nam qdaꝫ
ſunt collegia que nõ poſſũt bona poſſidere in par-
ticulari vt religioſoꝝ ⁊ in illis bona remanẽt apud
ſuperiorem collegij q diſponet de illis bonis tanqꝫ
de vacantib⁹. ar. in. l. j. ff. de cura. bo. dan. ⁊ ſic als
ſeruatum fuit in diſſolutione collegij templariorũ.
nõ ob. c. in nullo. allegatum per docto. qꝛ dico ꝙ lo
quiꝛ. ſ. cũ collegia ſunt duplicia. in quo ſcꝫ erãt ma
ſculi ⁊ femine diſſoluunꝛ ita vt deinceps maſculi fa
ciunt collegiũ per ſe longe a collegio feminarũ. nã
hoc caſu cũ collegia remaneant integra ⁊ poſſunt
bona poſſidere. bona que erant cõmunia diuidun
tur inter iſta duo collegia. ⁊ iſte eſt ppꝛie caſus illi⁹
c. ſec⁹ qñ collegiũ ppter pſonas ex toto diſſolutereꝛ
qꝛ nulla pſona eſt capax. Jtẽ facit rõ quã ſubijciaꝫ
in ſequenti membro. quedã ſunt collegia q pñt poſ
ſidere bona etiã i pticulari vt clericoꝝ ſeculariuꝫ ⁊
diſſoluto collegio poterit qſqꝫ hr̃e qd ꝯtulit. ar. i. l.
j. ff. de colle. illi. ⁊. d. c. qd a te. Sed bona collegij re
manebũt apud ſupiorẽ ex q illa bona erant tributa
collegio ppter officiũ diuinũ. nã ſublato labore tol
liꝛ ⁊ pmiũ. l. ſcio. ff. de annu. le. Quãqꝫ hec collegia
hñt bona ppter vtilitatẽ publicã. vt ẽ hoſpitale de-
putatum ad vſum pietatis. ⁊ tũc idem dicendũ qd
s. ſ. ꝙ bona nõ diuidunꝛ inter collegiatos. qñqꝫ h
collegia habẽt bona ad vſum ſingulorum. vt quia
qſqꝫ cõtulit p victu cõi ⁊ tũc collegio diſſoluto bõa
diuidunꝛ inter collegiatos. l. iij. ff. de colle. illi. Jdẽ
ſi collegiũ habet bona ppter onera incũbentia ipſi
collegio. vt in. d. l. iij. Nam ex quo bona nõ fuerũt
collegio deputata ppt publicã vtilitatẽ ꝫ pncipaliꝛ
ppter vtilitatẽ ſinguloꝝ vel ipius corpis debẽt bo-
na inter eos diuidi. de hoc vide quod not. Jnno.
in. c. dilecta. de exceſ. prela. ⁊ ſic limita ſm pdicta p-
mum dictũ doc. Quo ad ſcdm nũquid religioſus
recedẽs de monaſterio debeat habere qd contulit

dic vt dixi pleniſſime in.d.c.qd.a te. ¶ In glo.i.x.
altaria.in fi.vel ſm doc.intelligit de alijs redditib⁹
ex altari ꝓuenientibus.ꝛ iſtud plus placet. Nam i
quibuſdam eccleſijs ſunt altaria dotata ita ꝙ ſunt
beneficia ſimplicia.hec enim interdicunt ciſtercien
ſibus. ¶ In glo.in.x.iuſticiarias.in fi.vel expone
ſm doc.i.pecunias ex iuſticijs ſeu ex cōdēnatione
ꝓuenientes.de offi.ordi.dilectus.ſed monachi ni
gri poſſunt habere ſi habēt iuriſditionē tēporalez.
in.d.dilectus. ¶ In gl.in.x.cōmutantes.in fi.qd
autē ſi nō poſſunt cōmutare vel nō reperiunt em-
ptorem.dicit Inno.ꝙ debēt ex eis facere elemoſy-
nam vel ea abijcere ex quo nō poſſūt illa tenere ſm
regulam.Et ex hoc infero ꝙ ſi fratrib⁹ minorib⁹ re
linquat res imobilis ꝛ nō poſſunt inuenire empto
rem vel eā cōmutare ꝙ tenent eam dare pro deo vl'
a ſe aliter abijcere.

Super. Regularis canonic⁹ qui non
reſignauit ꝓpriū in morte nō
debet in cimiterio ſepeliri ꝛ ſi d facto ſepul-
tus fuit inde debet exhumari ſi ſine ſcandalo fieri
poteſt.cōis diuiſio ſcda ibi.inquiſitioni quā proro
gat.ibi.hoc aūt. ¶ Nota ꝙ canonici regulares nō
debēt habere bona in particulari. Nā ꝓfitent tria
ſubſtantialia regule ſicut monachi. ¶ Nota ar.ꝙ
vſurarius ſepultus i cimiterio debet inde exhuma
ri ſi ſine ſcandalo fieri pōt al's ſecus. Ex hoc nota ꝙ
rōne ſcandali euitandi relinquit corpus in cimite-
rio ꝯtra iuris diſpoſitionē.ꝛ aduerte ꝙ licet littera
hic loquat qn̄ regularis fuit monit⁹ i articulo mor
tis. Idē tn̄ dicit ſi monitio nō p̄ceſſiſſet qꝛ reperitur
deceſſiſſe in peccato mortali propter qd debet p̄ua-
ri eccl'iaſtica ſepultura.vt ē tex.ſ.eo.c.ij.ꝛ qn̄ regu
laris dicat hr̄e ꝓpriū.dicā.j.eo.cū ad monaſteriū.

Quod dei. Canonicus regulari po
teſt p̄fici eccl'ie p̄rochiali
etiā ſeculari ſꝫ debet habere ſociū ſecum ſui
ordinis ſi cōmode fieri pōt. Diuidit i tres ptes.pri
mo exordiū.ſecūdo facti narratio ꝛ ſupplicatio.ter
tio ſupplicationis admiſſio cū duplici motiuo.ſcda
ibi ſane.tertia ibi.licet. ¶ No.primo ꝙ ex opib⁹ qs
cognoſcitur an timeat deū.nā p extrinſeca cogno-
ſcunt intrinſeca.ar.in cle.exiui.de.x.ſig. ¶ Scdo
no.ꝙ licet clericus reſignat plebanatū vt intret reli
gionē.ad hoc.xix.q.ij.c.due ſunt.ſec⁹ in ep̄o vt in
c.licet.de reg. ¶ Tertio no.ꝙ parochiani poſſūt i-
ſtare vt habeant certū p̄ſbyterū eis gratuz.eodem
mō poſſūt inſtare ſm Gof.ad eius depoſitionem ſi
male viuit.qꝛ corꝫ intereſt ne ſub malo paſtore peri
culū icurrāt.ar.viij.q.j.c.audact.Hoſti.h' limitat
qn̄ ius patronat⁹ ſpectat ad populū al's nō debꝫ ſe
impedire de electione rectoris.vt in.c.oſt⁹.ꝛ in.c.
maſſana.de elec.h' dictū puto verꝫ qn̄ inſtat iure or
dinario vt ſic neceſſitet ep̄s admittere p eos p̄ſitatū
ſed p viā ſupplicatiōis p̄ſit inſtare vt habeāt eis be-
gnū ꝛ gratū.ar.lxj.di.c.j.ꝛ ſic intelligo iſtū tex.
Itē no.ibi florentino ep̄o.ꝙ ſi religioſus vni⁹ dio-
ceſis petit promoueri ad aliā dioceſim diſpenſatio
fit p ep̄m loci vbi petit ꝓmoueri. ¶ Itē nota ꝙ licet
duo equiparent in multis tn̄ in exorbitantibus di

ſpoſitio in vno nō extendit ad reliquū ita videtur
no.ꝓbare hec littera.ꝛ facit ꝙ i odioſis appellatiōe
monachorū nō cōprehendit canonicos regulares
In ꝯtriū tn̄ facit.c.ij.ſ.de poſtu.ꝛ dictū Hoſti.hic q
dicit ꝙ monachi ꝛ canonici regulares in omnibus
eq̄parantur p̄terꝗ in caſib⁹ exceptis.ſed h' l'ra mul
tū ſibi ꝯdicit in iſtis exorbitantib⁹.vide qd dixi i.d.
c.ij. ¶ Itē no.ꝙ officiū p̄ſbri parochialis ē p̄dicare.
nā cū ipi habeāt curā ꝑli tenent eos inſtruere i pre
dicationib⁹.h' idē ꝓbat in cle.dudū.de ſepul.ꝛ te-
ne hanc regulā ꝙ qui nō hꝫ ꝑlm nō pōt predicare
de iure cōi.vn̄ fratres mendicātes h' hn̄t ex priuile-
gio dicta cle.dudū. ¶ Itē nota ex hoc ꝛ ex tex.ꝙ p̄-
dicatio dicit officiū.ꝛ ſic videt ꝙ cui interdicit offici
um in genere nō pōt predicare.facit qd no.p gl.in
cle.j.j.de reg. Itē no.ꝙ regulares poſſūt ꝓmoueri
ad eccl'ias curatas ſeculares p̄ncipaliter ꝓpter offi
cium p̄dicationis.ꝛ ſic ꝓpter bonū cure. Ex quo in
fero ꝙ ſi religioſus nō ē aptus ad iſta nō poſſet lici
te ꝓmoueri.ꝓ hoc qd no.gl.in.c.monachi vagan-
tes.xvj.q.j.ꝛ tengi in.c.nō ē.ſ.de votis. ¶ In gl.j
in fi.glo.iſta nō aperit vtrū iſte eēt religioſus p illā
ꝓuiſionē iō dic vt dicet cū glo.magna. ¶ In gl.ij.
ibi quantū in ſe fuerit.no.glo.ſingulari qꝛ neſcio
alibi.vult eīn ex p̄mo itellectu ꝙ p̄ma renūciatio be
neficij facta ſine cōſenſu ſupioris valet tm̄ in p̄iudi-
cium renūciantis.vt nō poſſit amplius miniſtrare
ſine nouo cōſenſu ſuperioris ꝛ pluries fui ſecutus
iſtā glo.de qua etiā magnū feſtuꝫ faciebat do.An.
poſtea reperi eaꝫ nō eſſe verā ꝛ habes fere omnes
docto.in cōtrariuꝫ.vt Io.an.in.c.quāto de tranſ-
lat.prela.Hoſti.in.c.ex ore.de his que fi.a ma.pte
ca.ꝛ quaſi cōem ſn̄iam.in.c.qd in dubijs.alle.i gl.
allego quaſi ꝓ caſu ſili.l.legatus.ff.de offi.preſi.
vbi pꝫ ꝙ officiū publicū nō poteſt quis a ſe abdica-
re ex priuata renunciatione.facit.c.ſi diligenti.de
fo.compe. Nam in cura exercenda nō verſat vtili-
tas ſacerdotis ſed publica.ad h'.c.dudū.ij.de ele.
ꝛ videtur bo.tex.in.c.niſi.de renū.in.§.veruꝫ.ibi
nō debes deſerere ſponſam tuaꝫ.ꝛc.tenet ergo re-
nūciatio in preiudiciū renūciantis q̄ ad ad hoc vt
ſuperior poſſit eum priuare ob delictū ſuū vel hr̄e
eā ratā.qd latius dixi in.d.c.qd i dubijs. ¶ In gl.
in.x.regimē.ibi l'ra ſequēs ꝯtrarium innuit hic.vi
det glo.ſentire ꝙ tā monachus ꝗꝫ canonic⁹ ſecula-
ris de iure cōi ſuadente neceſſitate vel vtilitate p̄ſit
ꝓmoueri ad eccl'ias curatas ſeculares ſꝫ debēt ſoci-
um ſui ordinis hr̄e.oppoſitū multi tenuerūt.ſ.ꝙ ex
diſpenſatione tm̄ ꝓmouet.ꝛ facit h' littera inq̄tuꝫ
p viā ſupplicationis fuit ꝓuiſuꝫ. Sed vt habeas di-
cta oium ꝛ maxime Cal.ſic diſtingue.ꝙ aut q̄ritur
nūquid regulares poſſint ꝓmoueri ad dignitatez
ep̄alem aut ad eccl'iaꝫ inferiorē.primo caſu ſm oēs
ꝓmoueri p̄t.tex.ē in.c.j.xviij.q.j.ꝛ in cle.j.de elec.
pꝫ apti⁹ in.c.ſi religioſus.ꝛ.c.quorūdā.de ele.li.vj
Nā ibi eligunt p canonicos in ep̄os.ſi eni nō eēnt
habiles de iure non eligerent.ſed poſtularentur.
vt in.c.ſi.de poſtu.p̄la.vn̄ etiā abbas nō obſtāte vi
culo dignitatl p̄t eligi i ep̄m.vt i.c.ſi abbatē.d elec.
li.vj.ꝛ h' concedit ꝓpter excellētiā ep̄alis dignitatl

Nam epſ appellatur religioſus. vt in. c. ex multa.
§. de voti. Scḋo cã aut eccłia eſt collegiata aut nõ
primo caſu aut queriẽ de promotione ad canonica
tum vel ad aliud beneficiũ ſimplex ipi⁹ eccleſie col-
legiate ⁊ promoueri nõ poteſt. vt in. c. ſuper eo. §.
de regu. adeo q̃ fm̃ Kal. etiã epſ diſpenſare nõ po-
teſt vt religioſus ſit canonicus in eccleſia ſeculari.
nam ceſſat hoc caſu priuilegium cure rõne cuius p-
mittiẽ promotio ad eccłiam ſecularem. vt hic. hoc i-
tellige niſi eccłia cathedralis eẽt regularis. nã tunc
monachus vnius monaſterij põt ꝓmoueri vt ſit
canonicus in eccleſia cathedrali. ⁊ largo modo mo
nachi in tali eccleſia poſſũt appellari canonici. ⁊ ſic
dʒ intelligi. c. quorũdaʒ. cũ gl. lxxiiij. di. ⁊ c. ij. lviij
di. vbi etiã bona glo. Aut queritur nunquid poſſit
ꝓmoueri ad ipſam dignitatẽ eccleſie collegiate. pu
ta vt ſit ꝑpoſitus. ⁊ in hoc ſunt varie opi. Hoſti. hic
tenet q̃ nõ poteſt fieri niſi diſpenſatiue propẽ cure
neceſſitatẽ. alij tenuerũt cõtra. q̃ ſicut põt ꝓmoue-
ri in epm̃ in eccłia ſeculari ita ⁊ in ꝑpoſitũ eccleſie
collegiate. Jo. cal. ꝑ eandẽ rõnem poſt multa tenet
q̃ ſine diſpenſatione nõ ꝓmoueẽ qꝛ hoĩes diſparis
ꝓfeſſionis nõ debent ĩ eodem collegio aſſociari. vt
in. c. noua. xvj. q. vij. ⁊ in cle. j. de elec. putat tamen
q̃ poterit poſtulari ⁊ epſ poterit diſpenſare. ſed tu
vide glo. in. d. cle. j. ⁊ ſatis poteſt teneri opi. contra
ria. cum nõ reperiatur hoc iura prohibitũ. nam ea
dem eſt rõ in epo cũ epus cum ſuis canonicis facit
vnum corpus. vt in. c. nouit. ⁊ c. quãto. de his que
fi. a prela. vnde rõ cure ⁊ ꝑdicationis militat hoc ca
ſu. vt hic in tex. ⁊ ad cle. j. dicendũ q̃ ibi loquitur vt
nõ aggregenẽ in eodẽ monaſterio quia monach⁹
vnius monaſterij nõ poteſt eligi in abbatẽ alterius
habitus vel religionis. c. in noua. loquiẽ quãdo in
eodem collegio aggreganẽ equaliẽ ſed hic nos loq̃
mur quãdo eligiẽ in prelatuʒ cũ tunc ſubſit priuile
gium cure vel ꝑdicationis. ¶ Secũdo caſu cũ que
ritur de eccłia nõ collegiata aut nõ eſt curata ⁊ reli
gioſus illã obtinere nõ poteſt. qꝛ ceſſat rõ cure. aut
eſt curata. ⁊ ſunt opi. vtruʒ requiraẽ diſpenſatio. ⁊
cõmuniter teneẽ q̃ de iure cõi poſſit ꝓmoueri. hoc
tenẽt hic etiã Hoſti. Jo. an. ⁊ Kal. qui dicũt nõ eſſe
neceſſariũ vt epſ in ꝓmotione vtaẽ verbis diſpen
ſationis. hanc opi. tenet Frede. cõſil. cxxxj. Sed vi
de late ꝑ do. de ro. deci. ccliiij. vbi maior ꝑs videtur
deuiare ab hac ſnĩa. vnde tenẽt q̃ religioſus non
poſſit pñtari ꝑ patronũ ad eccłiam parochialem. ſʒ
vt dixi cõis opi. eſt in oppoſitũ. ⁊ videẽ tex. cum gl.
in hac ſnĩa i. c. parochiali. xvj. q. j. Itẽ adduco iſtũ
tex. in ar. qꝛ diciẽ hic q̃ monachi poſſunt ꝓmoueri
⁊c. vnde pondera verbũ poſſũt. illud enĩ qḋ põt ꝑ
diſpenſationẽ diciẽ fieri nõ poſſe. no. Inn. in. c. pa
ſtoralis. de cã poſ. ⁊ ꝓprie. facit. c. faciat hõ. xxij. q.
ij. Sed dubiũ ẽ an ſine ſocio pñt ꝓmoueri. ⁊ in hac
queſtione ſũt varie opi. quidã dicũt q̃ monachi nõ
debẽt ſine ſocio ꝓmoueri ſʒ regulares canonici ſic
niſi cõmode ſociũ ſuũ habere poſſint. Alij dicunt q̃
idẽ in vtriſq; vt data cõmoditate teneanẽ hr̃e ſoci
um. Jo. an. hic ⁊ clarius in. c. fi. de capel. mona. vi
deẽ velle q̃ ſi religioſus ꝓmovereẽ nõ teneẽ habe

re ſociũ. qꝛ cuʒ abſoluaẽ a mõaſterio ⁊ nullã cõioꝛʒ
cũ eo amplius habeat. nõ teneẽ abbas ſibi dare ſo-
cium ſʒ ſi ꝓmoueẽ vt obedientiari⁹ monaſterij. pu
ta ad eccłiam ſubiectã monaſterio ad quã cõſueuit
monachus ꝓmoueri ⁊ ad libitũ reuocari. ⁊ tũc ha-
bẽt locũ iura q̃ loquũẽ de ſocio. ⁊ hoc ꝯfirmat Jo.
an. in glo. ſua in cle. ne in agro. §. ad hec. v. ad clau
ſtrũ. eo. ti. quã opi. pluries fui ſecut⁹. ſʒ ſibi multuʒ
apte reſiſtit iſte tex. nã hic agebaẽ de ꝓmotione per
petua ⁊ papa allegat in cõtrariũ illud cõciliũ latera
nẽſe. §. eo. c. ij. vbi diſponiẽ vt monachi ſinguli nõ
ꝓmoueanẽ. ⁊c. ſi cui loquereẽ illa ꝓuiſio in obediẽ
tiarijs hec allegatio nõ faceret ad ꝓpoſitum ⁊ fru
ſtra papa allegaret poſtmodũ canones antiquos.
Itẽ motiuũ Jo. an. poteſt ſaluari vt abbas nõ tene
atur dare ſociũ ſʒ tñ nõ tolliẽ prohibitio iuris vt ali
ter monachi nõ ꝓmoueanẽ. Si ergo epſ vult cum
ꝓmouere ꝓuideat ſibi de ſocio. Unde in hac mate
ria dicerẽ q̃ ſi ꝓmoueẽ in clauſtralẽ om̃i modo dʒ
habere ſociũ ſi eſt monach⁹ ⁊ ſi reddit⁹ eccleſie non
ſufficiant ꝓ duob⁹ debet eccłia vniri. vel ſerua qḋ
diciẽ in. d. §. ad hec. Si vero eccłie nõ ſũt monaſte
rio ſub modo predicto ſubiecte. ⁊ tũc de iure antiq̃
poterat ſolus monachus ꝓmoueri. vt in. c. ĩ paro
chia. xvj. q. j. cũ ſimilibus. Sed de iure nouo nõ de
bet ſingulariter ꝓmoueri. vt in. d. c. ij. §. e. ⁊ pro hʒ
facit iſta littera dũ dicit q̃ quaſcũq; parochiales. ⁊c̃
vnde põdera verbũ quaſcunq;. exceptio ergo Jo.
an. nõ probaẽ iure cũ includaẽ ſub hac dictiõe vni
uerſali. Sed in canonico regulari ſati põt dici q̃ po
teſt hr̃e ſociũ ſi cõmode põt. ⁊ in hoc erit dr̃ia inter
canonicũ regularem ⁊ monachũ quã aperte in hac
materia videẽ facere iſte tex. Et in fi. glo. habes ex
iſta glo. duos intellectus ad tex. Primus vt intelli
gaẽ de nõ ꝓfeſſo ⁊ tũc oportet intelligere q̃ iſte di
ſpẽſatiue fuit ꝓmot⁹ in plebanũ vt qꝛ papa diſpen
ſauit in illo voto ꝓpter magis bonũ. ⁊ no. ſingula
riter hunc intellectũ qꝛ neſcio alibi q̃ cuʒ vouẽre in
trare religionẽ papa põt diſpenſare in voto nõ cõ
pleto vt acceptet eccłiam curatã propter magis bo
nũ. qꝛ hoc põt ſibi ꝓdeſſe ⁊ alijs ſed in monaſterio
tm̃ ſibi. ⁊ ſic ex gl. argue q̃ magis mereẽ pr̃ſbyter pa
rochialis recte exercendo officiuʒ ſuũ q̃ʒ ſimplex re
ligioſus. ¶ Sed cõtra hoc inſurgit forte dubiũ. nã
ſi hʒ ẽ verũ quare ꝑmittiẽ cuilibet ꝑlato citra epm̃ di-
mittere ꝑlaturã ⁊ intrare religionẽ. vt. §. dixi in. c.
licet. de regu. Jo. ſuſtinẽdo ꝑmũ dictũ poteſt dici
q̃ illud ꝑmittiẽ qꝛ vita monaſtica eſt tutior q̃ʒ vita q̃
fit in ſeculo qꝛ illa eſt piculoſior. vñ forte videt non
poſſe in ſeculo ꝓficere ⁊ charitas eſt fons ꝓpri⁹. ⁊c̃.
vt in. d. c. lʒ in fi. Scḋs intellectus q̃ iſte erat profeſ
ſus. ⁊ placet hʒ Lau. Nã forte fecit poſtea ꝓfeſſionẽ
⁊ mihi plus placet ꝑmus intellect⁹. Nã papa argu
guit de iſto ſicut de canonico regulari. Itẽ ad qḋ
daret ſibi ſocium regularem cum ille remaneret ſi
ne canonico cõtra mentẽ huius. c. Unde poteſt in
telligi q̃ iſte facit ꝓfeſſionẽ tacitã nõ faciẽdo mẽtio
nẽ de ſua conuerſione ⁊ renũciando bñficio videẽ
cũ ex toto renũciare ⁊ voluiſſe vitã mutare. vñ hr̃
ꝓ religioſo lʒ nõ fecerit ſolẽnẽ ꝓfeſſionẽ nec muta

uerit habitum qđ ſentit tacite hic hoſti.⁊ facit.c.
ſtatuimus.de regu.Sed tūc ob.iſte tex.in alio. nā
ſi erat canonicus ſufficiebat diſpoſitio ſoliꝰ epi.nec
oportebat hoc impetrari a papa.Item papa vtitur
hic verbis gratioſis.⁊ ſic videt ꝙ de iure non pote
rat promoueri.ſed tenēdo aliū intellectum pōt dici
ꝙ iſta plebs erat collegiata.vnde erant opi.vtrum
poſſent promoueri.vt.ſ.dixi.vel hic dubitabatur
ꝙ regulares nō poſſent ꝓmoueri hodie p.c.ij.ſ.c.
Sed illud.c.nō ob.qꝛ nō ꝓhibet ſimpliciter ſed vt
nō ꝓmoueant ſinguli.⁊ propter has dubitatiōes
petebat iſta ꝓmotio gratioſe.⁊c. ¶ Ultimo querit
nunquid religioſus poſſit ꝓmoueri ad eccleſiam
ſecularem in caſibus ꝑmiſſis ſine ſui abbatis licen
tia.dicendum ꝙ nō.vt habet in.c.ſi religioſus. de
elec.li.vj.⁊.lxiij.di.c.j.⁊.c.ij.imo nec ī papā.vt no.
glo.in.c.ꝗ ſit.xviij.q.ij.Si aūt abbas nō vult con-
ſentire ⁊ ſi vtilitas ſeu neceſſitas ſuggerit tunc pōt
cōpelli ad cōſentienduʒ ſm doc.propt bonū publi
cum.facit.c.nullus.de iurepa.Itē ſupior pōt dare
hanc licentiam.Et facit hoc ad aliam qōnē quotidi
anam.ſtatuto cauet vt minor.xxv.annis nō poſſit
ſe maritare ſine cōſenſu duorū agnatoꝝ vt viget in
hac ciuitate puella elegit ſibi ſponſū cōdignū.ſi ag
nati ſine cauſa legitima nolūt cōſentire certe ꝑ pre-
dicta poſſūt cōpelli ꝑ ſuperiorem ad cōſentiendum
vel ſuperior ipſe dabit licentiam cōtrahendi.⁊ hoc
aperte in iſtis terminis tenet Bar.in.l.ſi cum dotē
ff.ſo.mo.Sentit in.l.cum nō ſolū.C.de bo. que li.
⁊ vide ad materiam per Bal.in.l.ī copulandis.C.
de nup.qđ bene not.

c Um ad monaſteriū.

Nō poteſt cōgrue ſūmari propt multitudi
nem dictorū ſed cape diuiſionē pro ſumma. Diui-
ditur enim principaliter in qnqꝫ ptes. In ꝑma tra
ctat de veſtibus monachorū.ſcđa ibi.ꝓhibemus.
de abdicatione ꝓprietatis.tertia ibi in oratorio de
ſilentio.quarta ibi in refectorio de cibis. in quinta
de officijs. ibi.tales .⁊ primo ibi tractat de officijs
in genere .ſecūdo de clauſtrali priore.ibi.prior.ter
tio de abbate.ibi.abbas.⁊ cōfirmatur hec decre.in
cle.ne in agro.eo.ti.Nota primo ibi ꝓprietateʒ ali
quā ꝙ appellatione ꝓprietatis venit qnqꝫ plenū do
miniū ⁊ nō ſolū nuda ꝓprietas ſic appellatiōe poſ-
ſeſſionis qnqꝫ intelligit de pleno dominio. vt in.c.
quoniā frequēter.§.ꝙ ſi.vt li.nō cōteſt.Nā hic pro
hibetur religioſis nō ſolū ꝓprietas nuda ſed ipſuʒ
dñium plenū.nā nec poſſeſſionē nec vſufructū poſ
ſunt habere.qđ intellige vt.j.ſubijciā.⁊ facit cle. ex
iui.§.cupientes.ꝟ.verū.de.ver.ſig.⁊.xij.q.j.c.no
lo.⁊.c.nō dicatis. ¶ No.in.ꝟ.vnde.ar. ⁊ quaſi ex
preſſum.ꝙ ſi aliquid legat religioſo nō debet illud
capere ſine licentia ſuperioris.⁊ ꝙ tale donatū ſeu
relictū acquiritur monaſterio. ¶ Nota ibi ſm anti
quā cōſuetudinē.ar.ꝙ in accidentalibꝰ regule licet
multa ſint ſtatuta ꝑ regulam ſeu poſita cōſuetudo
tñ antiqua attendenda eſt.nam ſicut antiqua con
ſuetudo imutat iuris diſpoſitionē fortius pōt imu
tare diſpoſitionē regule regula remanente in ſuis

ſubſtātialibus.ita tamē ꝙ cōſuetudo nō multū de
uiet ab honeſtate.ꝑ hoc verbū illud qđ ſequit lau
dabiliter obſeruatum.⁊c.⁊ facit tex.cuʒ glo .in cle.
ne in agro.in ꝟbo cōſueuit.eo.ti. ⁊ qđ.j.dicam. ¶
No.in.ꝟ.in refectorio ꝙ monachis licet ſalteʒ ex li
centia abbatis habere vſū carnium.qđ an ſit verū
indiſtincte infra ſubijciam.⁊ quid in monacho ſcō
epō.vide bo.glo.cum tex.xvj.q.j.c. iij. ¶ Nota in
.§.porro ꝙ religioſi licite vtunt medicinis ⁊ licite
adhibent medicos.⁊ nota de minutiōe ſanguinis
⁊ dic Io. an.poſt Uin.ꝙ qui minuit ſanguinē.xiij
februarij nō poteſt illo anno decedere ex fabrili diſ
temperantia.⁊ hoc dicit ab angelo fuiſſe reuelatuʒ
⁊ hoc obſeruabat Io.an.ſm do. An.ꝫ nō indigēti
nō eſt facile cōſulendū qꝛ minuit vita ſm traditiōeʒ
peritorum. ¶ No.in.§.nec alicui.regulam genera
lem ꝙ in monaſterio ꝑter abbatē nullū officiuʒ eſt
perpetuū.⁊ nota ꝙ papa hoc ꝓhibet.Ex quo infer
tur ꝙ abbas nō poteſt vni prioratum cōcedere ad
vitā quo minus poſſet illū reuocare.⁊ de hoc aliqđ
infra. ¶ No.ibi.oēs in omnibꝰ.ꝙ omnes de mo-
naſterio etiam ſi ſunt officiales tenentur in omni-
bus obedire abbati ſeu obtemparare.⁊ intellige ī oi-
bus ſcꝫ licitis.nam in illicitis nō tenent etiam obe-
dire pape.vt in.c.qui reſiſtit.⁊ in.c.ſi dominus. xj
q.iij. ¶ Nota in.ꝟ.nec eſtimet.duo que ſunt ď ſub
ſtantialibus regule monachalis.vt abdicatio pro-
prietatis ⁊ cuſtodia caſtitatis.adde ⁊ tertiuʒ ſcilicʒ
obedientiam.vt no.in.c.ex parte.ſ. de regu. ⁊ i.c.
cum in eccleſijs.de maio.⁊ obe. Unde religioſus
qui nō ſubeſt obedientie abbatis dicitur apoſtata.
vide Inno.in.c.fi.ſ.de renun. ¶ Nunc quero ꝑ
declaratione littere circa primam partē quādo di-
citur monachus habere propriū. Io.an.dicit ⁊ cō-
muniter docto.poſt eum.ꝙ cum nō habet admini
ſtrationē ⁊ aliquid tenet illud celando abbati.vnđ
ſi habet adminiſtrationē puta prioratum vel eſt in
ſtudio cū licētia ſuperioris licite aliquid detinet.vn
de nō dicit habere ꝓpriū cū detinet ſciente ⁊ patiē-
te ſuperiore.nec aliquid expendit cōtra voluntatem
ſupioris ⁊ id qđ detinet paratus eſt dimittere ad li
bitum ſupioris.Nam idem videtur in ſeruo qui li-
cet habeat peculium ſeu ipſius adminiſtrationē ex
ꝑmiſſione domini nō ꝑ hoc dicit habere ꝓprietatē
ſeu dñium.ꝑ hoc.l.ꝗ tuberonis.ff.de pecul.⁊ his
⁊ ſimilibus licite detinet religioſus noīe monaſte-
rij.imo in quibuſdam locis ſm Io.an.ſciente ⁊ pa
tiente curia romana certum quid taxat ꝓ indumē
tis monachoꝝ ⁊ ſingulis aſſignatur cōuertendum
in predictam cām.Sic etiam in quibuſdā monaſte
rijs monialiū obſeruat vt moniales habeant ſolū
victum de monaſterio ⁊ veſtimenta ſibi faciunt ex
lucro manuum ſuarum.vnde religioſi capellā ha-
bentes habent certam prouiſionem pro eorum ne
ceſſarijs.⁊ vide ad ꝑdicta qōnē quā diſputauit Io.
an.ī regula nō ē obligatoriū.ď re.iu.li.vi.ī mer.cō
ſulūt tñ doc.ꝙ ſine magnā cā abbas h̄ ñ faciat.qꝛ pōt
eē occaſio mali.nam ꝑdicta nō ſūt de iure approba-
ta.Nā ſurrogatum ſortitur naturā illius in cuiꝰ lo-
cum ſurrogatū eſt.vt ī.c.eccl'ia.vt li. pen. iſte ergo

pecunie ſuccedūt loco neceſſariorū. ¶ Secūdo pn-
cipaliter quero in.§.ne alicui.hic dicit̃ q̄ habēs of-
ficium in monaſterio pōt remoueri.quero igit̃ hic
ꝑ quem.docto.hic vident̃ ſentire q̄ ꝑ abbatē ſoluꝫ
facit.c.monachi.ſ.eo.tenet Frede.conſil.cclij. vbi
querit de tali q̄ōne abbas ⁊ cōuentus fecerunt ſta-
tutū vt iſti officiales ſeu priores non poſſent remo
ueri niſi ꝑ abbatē ⁊ cōuentū cui ſtatuto nō auctori-
zauit eṗs.querit̃ nūquid abbas ſucceſſor teneatur
ad obſeruantiā iſtius ſtatuti.⁊ cōcludit ibi q̄ non.
q: nō potuerūt abbas ⁊ conuentus ſtatuere in pre
iudiciū ſucceſſoris.arg.xvij.q.iiij.c.in venditiōib⁹
⁊.xij.q.ij.c.abbatib⁹.facit q: par in parem non ha
bet imperiū.vt in.c.innotuit.de elec.l.ille a quo.§.
tempeſtiuū.ff.ad trebel. Nam cū abbas non poſſit
ꝓfigere legē a qua ſibi nō licet recedere fortius nec
ſucceſſori ſm eum.⁊ no.bene p̄dicta. ¶ Ex quibus
no.p̄mo q̄ abbas ⁊ cōuentus nō poſſūt facere ſta-
tutum per qō ligetur ſucceſſor niſi eṗs vel alius ſu
perior auctorizauerit. ¶ Secūdo no.q̄ abbas non
ligatur ex ſua ſtatuto licet cū conuentu illud fecerit
quominus poterit cōtrauenire.nam monachi nō
poſſunt reſiſtere ſibi cum habeant obedire ⁊ eoruꝫ
velle dependeat a volūtate abbatis.vt in.c.ſi reli-
gioſus.de elec.li.vj.⁊ in.c.ij.de teſta.eo.lib.⁊ vide
qō no.Jo.an.in.d.regula nō eſt obligatoriuꝫ.vbi
ſentit etiā q̄ ſi abbas iurauit ſeruare ſtatutū nihilo
minus tenet reuocatio licet incidat in piuriū.Et ex
his infero ad id qō.ſ.dixi.q̄ ſi abbas cōcedat prio
ri obedientiario ſeu mandatario vt ad vitā teneat
prioratū ſeu adminiſtrationē ſibi cōceſſam pōt ni-
hilomin⁹ reuocare q: nō poteſt abbas ſibi impone
re legem.vt.ſ.dixi.nec venire cōtra diſpoſitioneꝫ
huius.§.Item difficultaret̃ obedientia ex cōtrario
ꝑ hoc.l.interpoſitas.C.de tranſac.vbi pꝫ q̄ domi-
nus ex pacto nō obligat̃ ſeruo.⁊ ſic abbas non po
teſt obligari monacho ⁊ ſic al's in q̄ōne facti r̄ndi.
¶ Tertio ⁊ vltimo quero in.§.q̄ ſi p̄uaricatio. Nū
quid abbas renūciās abbatie remaneat monach⁹
monaſterij.⁊ videt̃ p̄mo q̄ ſic ꝑ iſtū tex.naꝫ abbas
depoſitus remanet ibi monachus ſm Hoſti.quod
colligit̃ ex iſto tex.dum dicit depoſitū caſtiganduꝫ
ſm regulam.ergo idē in renūciante ne delinquens
ſit melioris cōditionis q̄ꝫ renūcians. ¶ Itē ſi dicere
mus oppoſitū iſte remaneret monachus ſine mōa-
ſterio ⁊ cū nō habeat ꝓprium cōpelleret̃ mendica-
re in obprobrium cleri.contra.c.diaconi.xcij.di.
Itē eſſet acephalus.i.ſine capite.ꝯtra.c.nulla.xciij
di.hanc q̄ōnem diſputauit Guido mutineñ.vt re-
fert hic Jo.an.⁊ cōcludit poſt multa iſtū non rema
nere monachū illius monaſterij ſ; ſub obedientia
eṗi loci.mouetur principaliter q: ius monachatus
⁊ ius abbatie ſūt diuerſa.nam monaſteriū obligat̃
abbati vt patri.monacho vero vt filio.cū ꝗ iſte fuit
ꝓmotus in abbatem renūciauit iuri ⁊ obligationi
monachatus.qō quidē ius nō poteſt de nouo re-
uiuiſcere alio nō interueniente.de cōſe.di.iiij.que
ris.Item ex contrario ſequeret̃ abſurduꝫ.pone q̄
in monaſterio eſt ſtatutus numerus monachorū.
puta duodenarius.Si eni iſte abbas ibi remane-
ret monachus ⁊ eligeret̃ abbas alteri⁹ monaſterij
numerus augeret̃ qō ē abſurdū ⁊ cōtra ſtatutum
Itē idē poſſet cōtingere renunciante ſcōo ⁊ tertio.
nec ob.qō dicit̃ d̄ mendicitate vel q̄ eēt acephalus
q: remanet iſte ſub diſciplina eṗi loci ⁊ epiſcop⁹ ſibi
ꝓuidebit.ar.lxxxij.di.c.j.⁊ ſic videret̃ ꝑ has rōes
inferendū cōtra opi.Hoſti.q̄ abbas depoſitus nō
remaneat monachus in illo monaſterio.⁊ Jo.an.
tranſit hic cum illa opi.Guido.⁊ vide latius de hac
materia ꝑ Frede.cōſi.xix.vbi ampliat terminos q̄
ſtionis querēdo q̄d ſi monach⁹ mōaſterij exempti
ꝓmouet̃ i abbatē alterius monaſterij exempti de-
mū renūciat querit̃ nunquid remanet monachus
in primo monaſterio vel in ſecūdo.⁊ ſi remaneat i
ſecūdo qualē locū ⁊ vocem habebit iſte in choro et
capitulo.⁊ poſt multa cōcludit q̄ nō remanet mōa-
chus nec in primo nec in ſecūdo ſed ſub obediētia
eṗi licet fuerit abbas ⁊ monach⁹ monaſterij exem-
pti q: illa exemptio cōpetebat rōe monaſterij ⁊ nō
ꝑſone.⁊ videtur tacite r̄ndere ad iſtuꝫ tex.videlicet
q̄ depoſit⁹ remanet in monaſterio vbi deponitur
nō vt ibi ſit monachus ſed vt penitēs.nam ⁊ cleri-
ci ſeculares depoſiti includunt̃ in monaſterijs nō
tamē ꝑ hoc habēt eṗi ius monachatus.vt in.c.tue.
j.de pe.⁊ ꝑſuppoſito q̄ remaneret monachus ſecū-
di monaſterij talis renūcians dicit q̄ debet habere
primū locū ⁊ primam vocem poſt abbatem ſubſti-
tutum in reuerentiam prime dignitatis.ꝓ hoc be-
ne facit in arg.l.ſi.ff.de decu.⁊.l.ſeruos.C.de que
ſtio.⁊ hoc notabis.Sꝫ do.An.videt̃ velle q̄ rema-
neat monachus iſti⁹ monaſterij vltimi vbi deponi
tur ſeu renūciat.q: licet ius monachatus poſſit eē
ſine iure abbatie nō tñ ecōtra.q: nō poteſt eſſe ab-
bas q̄n ſit monachus.facit.c.ſi.j.de ſimo.⁊.c.nul-
lus.de elec.li.vj.vnde renūciatio reſpectu abbatie
nō debet extēdi cōtra voluntatem renūciantis ad
ius monachatus.nec ob.illud abſurdum preſum-
ptū q: poteſt prouideri ꝑ ſuperiorē vt eligat̃ abbas
de eodeꝫ monaſterio vel q̄ iſte transferat̃ ad aliud
monaſteriū.⁊ hec opi.tanq̄ꝫ equiſſima mihi placet
licet cōis opi.ſit in oppoſitū.⁊ hanc opi.cōem videt̃
ſentire Jo.de lig.in.d.cle.ne in agro. vbi ponit h̄
dicta Frede. ¶ In glo.ij.in fi.credo q̄ hodie nō hꝫ
locū hec expulſio a monaſterio ſed ſit ꝓcedendum
ꝓut habetur in.d.c.ſi.de reg. Nā illud.c.fuit poſte
rius cuꝫ ſit Gregorij.ix.⁊ ꝓuidit circa eiectos ⁊ fu-
gitiuos vt ſaltē in caſu quo licita eſt expulſio depu-
tentur tales in ergaſtulo infra ſepta monaſterij ne
det̃ occaſio vagandi.⁊ dic vt ibi. ¶ In gl.in.v̄.iſter-
q̄linio ibi in peccato mortali deceſſit.no.rōnē hui⁹
glo.ex qua potes ſumere regulā generalē q̄ dece-
dens in peccato mortali caret eccl'iaſtica ſepultura
⁊ idē no.gl.in.c.ij.ſ.e.⁊ vide qō latius no.in.c.ex
ꝑte.de ſepul. ¶ In ea.ibi de penitente.no.ex h̄ in-
tellectu ad illud.c.q̄cūq̄ꝫ.q̄ ſi q̄s d̄cedit ex facinoro
ſo actu ſi tñ i vltio vite ſeu i pūcto morl oñdit ꝯtriti
onē nō debet p̄uari ſepultura.facit.c.a nobis.de
ſen.exco.⁊ pōt hoc adduci ꝑ illis qui ſeipos morta
liter vulnerāt.nā ſi eos penitet i pūcto morl ñ p̄ua
bunt̃ ſepultura.facit.c.pōderet.l.di.⁊ nō itelligas

ſm doc. ꝙ tota pecunia inuenta apud religioſū debeat cū eo ſepeliri ſ aliquā ꝑtem apponere in ſignū perditionis ſeu ad terrorē aliorum. ¶ In gl. i verbo indulgentiam. ibi. quantū ad eſum carniū. no. glo. ⁊ idem tenet Inno. ⁊ ob hoc cōſulit abbas ꝙ ſi monach⁹ vadat ad ſtudiū obtineat ab abbate ſuo ſpecialē licentiam quo ad eſum carniū. al's non liceret. pro hoc tex. ibi nec extra refectoriuꝫ hoc licet ſine licentia ſupioris. Hoſti. dicit ꝙ hoc dictū glo. nō ꝓbat. q2 iſte. ꝟ. q̄q̄. nihil dicit de carnib⁹ ſ h pōt intelligi de alijs cibis delicatis. ſed primū dictum eſt magis cōmune. tamē nō video in hoc magnā vim q2 tex. in. ꝟ. q̄q̄. nō dat iſtā poteſtatem abbati indiſtincte ſed dicit ꝓut neceſſitas poſtulauerit. ⁊c. naꝫ ex cauſa neceſſitatis puta q2 delicat⁹ ſeu infirm⁹ ita ꝙ nō poteſt eē cōtentus cōmunib⁹ cibis. ⁊ hoc clare permittit etiam regula. naꝫ. ꝟ. q̄q̄. debet ꝓprie intelligi in eſu carniū cū veniat aduerſatiue ad precedentia ⁊ ſic debet aduerſari in iure et in facto. ad idē finis. c. qui ſolum videt auferre abbati ꝑtātem diſpenſandi cū monacho quo ad ſubſtātialia regule. in accidentalib⁹ ergo videt ſibi ꝑmittere. ꝓ hoc allego bo. tex. cum glo. no. xx. q. iiij. c. fi. vbi parꝫ ꝙ in aſperitate regule poteſt abbas generalr diſpenſare. ſ itellige vt dixi i diſpēſatiōe q̄ fit ex cā ꝓbabili al's nō dicit diſpenſatio ſed diſſipatio. ꝓ hoc quod no. glo. j. q. vij. in. §. niſi rigor. ⁊ vide ſingulare dictū Inno. hic. qđ tene menti. dicit eni ꝙ vbicūqꝫ inferiori ꝓlato citra papā cōcedit ꝑtās diſpenſandi intelligit ex cā hoc facere. q2 hoc importat verbuꝫ diſpenſatio al's aūt cā nō exiſtente nō valet diſpēſatō ſm eū vel ē retractāda qđ bū notabis. ¶ Sed queritur de q̄ōne quotidiana. quid in monaſterijs de quib⁹ nō eſt memoria an fuerit ibi licitus eſus carniū nec apparet de aliqua licētia ſupioris. nunquid licite ſine peccato poſſint carnib⁹ vti. Io. Car. dicit ſe cōſuluiſſe ꝙ impune poſſūt vti donec monaſterium aliter reformet. q2 ex quo iſti nō fuerūt actores nec apparet ex qua cā hoc fuerit introductū pōt preſumi ꝙ ex aliqua cā legitima. ar. in. c. j. de preſcrip. li. vj. ⁊ idē pōt dici de accidentalib⁹ regule ſuperior tn̄ ex officio debet ſup his intendere. ⁊ vide circa h qđ dixi in. c. deus qui. de vi. ⁊ ho. cle. ⁊. c. ſup eo. de regu. ⁊ ad materiā ꝑdictā vide ſpe. in ti. de lega. §. ſunt quoqꝫ. in materia diſpenſationum. vbi ponit xxx. caſus in quib⁹ abbas diſpenſat. ⁊ vide ſingulare dictū Inno. in. c. ij. de eo qui fur. or. ſuſ. vbi dic ꝙ regulariter inferior ep̄o nō diſpenſat contra ius niſi in caſibus a iure expreſſis. qđ cōfirmāt doct. in c. fi. de poſt. ꝓla. ¶ In gl. in. ꝟbo negligēs ibi ſi eſt magna. no. bene glo. ꝙ ꝓ qualibet negligentia nō dꝫ remoueri ꝓlatus etiā regularis. ꝓ hoc allg. tex. quaſi expreſſū. in. c. fi. j. eo. in. ꝟ. quid ſi abbas. ⁊ vide qđ no. j. q. j. quicq̄d. ¶ In glo. fi. in fi. Inno. hic abſolute concludit ꝙ ex magna cauſa papa pōt diſpenſare ꝯtra votū religionis. ⁊ fere oēs canoniſte ſequūtur hāc opinionē. Exemplū magne cauſe Si aliquis rex infidelis vellet redire ad fidem cum toto ſuo regno ſi poſſet ducere monialē filiaꝫ forte alicuius regis in vxorē. nam credendū eſt hoc eſſe deo charius q̄ꝫ cōtinētia vni⁹ hois cū ꝑ ꝯſeruatiōe rōalis creature corp⁹ ſuū expoſuit morti. necē verꝫ iſtum cū quo diſpenſat peccare imo magis meret obtēperando ex cauſa vicario ieſu chriſti ⁊ ſeipſum offerendo in holocauſtū. nam ipm matrimonium eſt de iure diuino. ⁊ in vſu matrimonij ē caſtitas. vt dicit tex. no. in. c. nicena. xxxj. di. Iteꝫ religio aſſumpſit ſubſtātiā ſuā ex auctoritate romani pōtificis. ille ergo qui cōceſſit pōt diſpenſare. ſed beatus Thomas in hoc variauit ſed in vltimo tenet ꝯriū. Sed Io. an. in mercu. hoc nō obſtāte cōcludit cum premiſſa opi. glo. ⁊ vide pleni⁹ hūc articulū ꝑ eum in regula ſemel deo. de re iu. li. vj. ⁊ ſatis mihi placet hec opi. canoniſtaꝝ. naꝫ monachatus eſt qđdā votū tacitū vel expreſſum ⁊ nihil aliud habet de iure diuino ſed votum poteſt in melius cōmutari ſcꝫ in id qđ eſt deo magis acceptū. vt in. c. magne. ⁊ in c. j. ſ. de voto. Sed certū eſt iuxta verbū euangelij nō eē maiorē charitatē q̄ꝫ ꝙ homo ponat corp⁹ ſuum ꝓ amicis ⁊ ꝓximis ſuis. ceſſante vero cā tenet hic Inno. papā nō poſſe diſpenſare cōtra ſubſtantialia regule. dicit tamē notabile verbū ꝙ ſi diſpenſat ſine cā nō valet diſpenſatio circa ꝓprium obtinendū. ſed ſi deuentū fuit ad cōtractū matrimonij tenet matrimoniū ꝓpter bonā fidē cōtrahentis cū illa ꝓfeſſa ne decipiat ex licētia principis. ar. in. l. j. ff. de his qui veni. eta. ſed ꝓfeſſus non pōt exigere debitū ſed tenet reddere exactus. ⁊ no. hoc dictuꝫ q2 facit ad multa. cōtra ꝑdicta multū facit iſte tex. dū dicit papam nō poſſe in hoc dare licentiā. Inn. reſpondet ꝙ verbū licentia intelligit quādo h facit ſine cauſa ex ſola volūtate. nota bene iſtud dictum ꝓ intellectu huius verbi licēiam vt nō referat ad arbitriū boni viri. ⁊ licet doc. noſtri tranſeant cum hoc dicto tn̄ Bar. aperte tenet oppoſitū in. l. alio. ff de ali. ⁊ ci. le. ⁊ in extrauagan. ad reprimēdam. vbi dicit ꝙ cum verbū licētia veniat a verbo licet debet intelligi nō de nuda volūtate ſed rōne regulata. ꝓ hoc ego allego tex. in. c. magne. ſ. de voto. vbi verbū licere refert ad quādā equitatē. equitas autē ē iuſticia dulcore miſericordie tempata vt ibi dixi. et ad iſtū tex. tenēdo opi. Inno. pōt rūderi ꝙ ex facili cā nō pōt dare licentiā. Itē loquit qn̄ ſimplr vult dare licentiā nō cōmutādo in aliud bonū deo magis acceptū. ⁊ hec rūſio mihi ſatis placet. Ro. ꝙ cōmutare nō ē diſpēſare nec licentiā dare q̄ eſt bona rūſio qn̄ dicit papa nō pōt licentiam dare.

In ſingulis. Primo ſtatuit de cōcilijs regulariuꝫ ꝓuincialibus celebrandi ſingulis triēnijs. ſecūdo ibi adhibito moderat numeꝝ euectionum ⁊ ꝑſonaꝝ veniētiū. tertio ibi. aduocēt. diſponit đ inſtructionib⁹ ⁊ ꝑſidentib⁹ capitulo. quarto de tpe q̄ duret capl'm ⁊ q̄đ ibi fiet. ibi hmōi. q̄nto q̄đ obſuet qđ ibi fiet. ibi ⁊ qđ. ſexto de caplo ſequēti ibi. puiſio ſeptimo de cōi vita ducenda ibi. ⁊ qui. octauo đ viſitatoribus eligendis ⁊ temporum officio. ibi ordinetur. nono extendit ad canonicos regulares. ibi. hoc ipm. decimo ꝓuidet ſuper diſcordia viſitatorū. ibi ſi vero. vndecimo ibi. porro. hortat dioce-

ſanos ad monaſteriorũ reformationẽ. Duodecimo
p̄cipit proteruos ⁊ ſimiles compeſci ab offenſis
monaſteriorũ. ibi hoc. ⁊ hec diuiſio ſufficit ꝓ ſūma
rio. ¶ Nota primo ꝙ cōcilium regulariũ tam mo
nachorũ q̄ȝ canonicorũ debet celebrari de triennio
in trienniũ. ⁊ ſic debet eē interuallũ triennij inter
vnũ capitulũ ⁊ reliquũ. ergo nō ſufficit ſm Jo. an.
ꝙ vnũ fiat in fine triennij. reliquũ in principio alte
rius triennij qꝛ ex hoc differet capitulum in ſex an
nos. ¶ Scḋo no. ibi. ſex euectiones. ⁊c̄. ꝙ inter du
as equitaturas pōt duci famulꝰ pedeſter. nā vt hic
vides pōt quiſq̄ȝ iſtorũ ducere ſex euectiōes. i. equi
taturas ⁊ octo ꝑſonas. in equitaturis vero compu
tatur equꝰ ipſius abbatis ſed i numero octo perſo
narũ nō cōputat̃ perſona ſua ſm Jo. an. qꝛ text. di
cit ꝙ quiſq̄ȝ pōt abducere octo ꝑſonas ⁊ ſic erūt no
uem perſone ⁊ octo eq̄tature. ⁊ hoc pōderare valet
ad materiā. c. cũ apl̄s. j. de cenſi. ⁊ facit ꝙ ſi ꝑmittit̃
alicui ducere certas eq̄taturas videt̃ ꝑmiſſũ vt du
cat vnum famulũ pedeſtrem inter duos eq̄tantes
qḋ no. pro ambaſiatoribus ⁊ ſimilibꝰ perſonis.

¶ Nota ibi ⁊ ꝙ ſtatutũ. ꝙ prelati vnius ꝓuincie ſimt̃
ob legitimā cām cōuenientes faciunt vnā vniuer-
ſitatem licet quilibet in eccleſia ſua facit collegiũ cũ
ſuo capitulo. idem dicendũ in concilio generali cui
p̄eſt papa vt omnes prelati orbis faciant tūc vnā
vniuerſitatem. Ex quo infertur ꝙ ſtandũ ſit maio-
ri parti nō ob. contradicione minoris partis. facit
lxv. di. c. j. ⁊ c. ij. ⁊ xvj. di. ꝑ totũ. ¶ Ex hoc etiā infe
ro. ꝙ ſicut prelati vnius ꝓuincie faciũt vnā vniuer
ſitatem ita in cōcilio generali prelati cuiuſlibet na-
tionis faciũt de per ſe vnā vniuerſitatẽ. ſed poſtea
ſimul adunati faciũt vnũ collegium dūtaxat. ſicut
eſt videre bononie vbi vniuerſitas legiſtaꝝ ē diui
ſa ab vniuerſitate artiſtaꝝ. ⁊ tñ in cōibus negocijs
ſimul cōuenientes faciũt vnā vniuerſitatẽ. ⁊ hoc ca
ſu quis poteſt eē de duobꝰ collegijs quādo vnũ in
cludit̃ ſub alio tanq̄ȝ pars ſub ſuo toto. quod ſentit
Bar. in. l. ſi. ff. de colt̃. illi. ¶ Itē nota ꝙ certꝰ ordo
religioſoꝝ poteſt facere ſtatuta ligātia ſingulos de
illo ordine. ⁊ ſic nō ſolũ religioſi artant̃ ad viuēduȝ
ſm regulā ſ; etiā ſm ſtatuta totius ordinis. ¶ No.
ibi. vice noſtra. ꝙ iſti viſitatores habēt poteſtatem
a ſede aplica. ⁊ ſic videt̃ ꝙ poſſint viſitare etiam ex
emptos. de quo. j. ¶ Item no. ꝙ capitulũ ꝓuincia
le vel viſitatores ibi electi nō habēt ptātē deponen
di aliquē abbatē. ¶ No. in. §. ad hoc ꝙ rōne offen
ſe cōmiſſe ꝯ eccl̄ias vel ꝑſonas eccl̄iaſticas ſeu res
ipaꝝ p̄ſit epi exercere iuriſditionē in laicos. ⁊ idem
dicendũ in p̄ſidentibꝰ ipi capitulo ſed epi faciũt iu
re ꝓprio. p̄ſidentes vero auctoritate pape ſm doc.
⁊ bñ. ⁊ ex hoc no. ꝙ oīa monaſteria habēt indirecte
cōſeruatores ꝑpetuos. de materia conſeruatoꝝ ha
bet̃ in. c. j. ⁊ ſi. de offi. leg. li. vj. ¶ In gl. in. ꝟ. i iſtis
quattuor ibi ſed potius ordini. no. glo. ⁊ ꝓ ea facit
qꝛ iſti p̄ſidentes recipiũt ptātem ab hac lege. ſed iu
riſditio que dat̃ a lege ē ordinaria. vt no. in. c. cum
ab eccleſiarũ. de offi. ordi. per Inno. ⁊ hāc opi. gl.
ſequit̃ Gof. ⁊ ſentit Inno. ꝙ iſti viſitatores habēt
ordinariam. aliud ſentit Hoſti. ſed reducēdo ad cō
cordiā pōt dici ꝙ iſti p̄ſidentes habēt ordinariā ſed
viſitatores. in. c. electi. habēt delegatam a ſede apo
ſtolica. ꝓ hoc tex. ibi vice noſtra. ⁊c̄. Alias per ħ ver-
ba dat̃ delegata. vt no. glo. in. c. j. de cleri. egro. li.
vj. ⁊ in. c. cũ aliquibus. de reſcrip. co. li. nō iſti habēt
hāc iuriſditionē a lege. qꝛ ď iure cōmuni quodlibet
monaſteriũ habet caput ꝑ ſe ⁊ omnia ſubijciuntur
epō quo ad legē iuriſditionis. xviij. q. ij. c. abbates
⁊ c. monaſteria. licet hodie ď iure ſpeali multa mo
naſteria ſint adinuicē collegiata ⁊ exempta haben
tia patrē abbateȝ loco epi. ¶ Item aduerte qꝛ hic
ſentit glo. ꝙ maioꝛ ps iſtorũ preſidentium ſuffic̄ ad
validitatē actꝰ. ſed abbas quē videt̃ ſequi Jo. an.
licet Hoſti. cōtra tenet oppoſitum. dicit enī ex hac lit
tera patere ꝙ vnius cōtradictio impedit oīs que
mihi ſatis placet. ⁊ pro ħ tex. in. ꝟ. ⁊ ꝙ ſtatutũ. ibi il
lis quattuoꝛ approbantibus. ⁊c̄. ⁊ melius ꝓbat lr̄a
in. ꝟ. ſi vero. ibi qui cōcordes fuerũt. ⁊c̄. nam id di
cit̃ cōcorditer fieri qḋ fit nēmine diſcrepāte. vt ſentit
hic Jo. an. ſed allego glo. no. in cle. ne romani. de
ele. ⁊ in. c. cupiētes. de elec. li. vj. qḋ no. ⁊ poteſt eſſe
rō qꝛ iſti quattuoꝛ ſũt loco vnius. ⁊ hāc poteſtatem
habēt ex diſpoſitiōe quodāmodo extraordinaria.
vnde voluit papa ꝙ oīs eſſent cōcordes. ⁊ hoc po
tes tenere ſemꝑ menti ꝓ preſidentibꝰ loco pape in
cōcilio generali vt oporteat oīs cōſentire in actu
gerēdo. al̄s cōtradictio vnius inficit totum. ſecꝰ dic
in cōtradictiōe minoris partis totiꝰ capituli ſeu cō-
cilij. quia ibi ſtandũ eſt diſpoſitione plurimoruȝ. ⁊
ſic poteſt intelligi. c. j. lxv. di. ¶ In glo. in. ꝟ. in ap
pellatiōe in ſi. Nota ⁊ ſigna glo. ꝙ oīs p̄ſidētes ali
cui cōcilio ſeu capitulo p̄ſit vt ſuſpecti recuſari ex cā
legitima. an aũt totũ cōciliũ poſſit recuſari p̄ſertim
propter preſidentes ſuſpectos. dic vt no. in. c. j. de
iudi. ¶ In glo. in. ꝟ. vice noſtra. ibi. ſed videt̃ veri
us. Et hāc opi. tene q̄ ſatis ꝓbat̃ in tex. in. ꝟ. porro
ibi ipi preponerēt̃. hoc ꝓcedit ſm doc. niſi epus pri
us incepiſſet viſitare. dicit tñ Hoſti. honeſtũ fore ꝙ
eps cedat iſtis cum venirēt de longinquis partibꝰ
⁊ nō poſſent differre viſitationē ſine grauamine ⁊
ipſe eps poteſt declinare ad aliũ locum. Itē dic ꝙ
iſti viſitatores alia cōſideratione ſunt p̄ponendi. l.
qꝛ ſũt in hoc delegati pape. ꝓ hoc. c. ij. de offi. lega.
¶ Extra glo. quero vtrũ oīs religioſi ꝓuincie de
bēt cōuenire ad hoc cōciliũ. dicũt docto. ꝙ ſi lr̄a in
telligit̃ vt oīs abbates cōueniāt nō ſeruat̃ hoc de
cōſuetudine. Sed dic ꝙ de mēte lr̄e videt̃ ꝙ q̄libet
religio facit ꝑ ſe ꝯciliũ ꝓuinciale ſicut ſeruat̃ hodie
de facto. nā cartuſienſes faciũt ꝑ ſe ⁊ ciſtercienſes ꝑ
ſe. ⁊ ita ſtt̃ mēdicātes. qḋ ſatis ꝓbat iſta lr̄a dũ dic̄
ꝙ i nouitate iſta debēt iſti religioſi vocare duos ab
bates ciſterciēſes. ⁊ ſic videt̃ ꝙ ceſſante nouitate nō
vocabũt aliquē de alio ordine. ⁊ hodie iſtď. c. ſuat̃
i iſtis abbatibꝰ habētibꝰ vnũ caput vt ſũt ciſtercien
ſes ⁊ ſiles. ¶ Scḋo op. cōtra iſtũ tex. in. ꝟ. ordinēt̃.
vbi pȝ ꝙ viſitatores ñ poſſũt deponere aliqueȝ de
p̄latura. ⁊ ſic ob. c. dilectꝰ. de reſcꝑ. ⁊ i. c. cũ. J. ⁊ A.
de re. iu. dicit Inno. ꝙ viſitatores generales ñ p̄ſit
deponere p̄latũ vt hic. ſ; ſpeciales ſic vt in ꝯtrarijs.
vel dic melius ꝙ aut dat̃ quis ſimpliciter viſitatoꝛ

⁊ nō poteſt deponere. vt hic ⁊ in .c. ſe. Aut deputaꝛ viſitatoꝛ ⁊ iudex ad corrigendū ⁊ tūc poterit deponere vt in cōtrarijs. ⁊ .d. c. dilectus. ⁊ de officio iſtorū viſitatoꝝ dic vt plenius habeꝛ in .c. ſeq. vbi retrabiꝛ. ⁊ h̄ de iſta materia ſufficiāt.

EA que. Facit quinq̧. primo tractat de correctiōe monachorum ſecūdo de correctione abbatū. tertio viſitatorū. quarto de ſecularibus in monaſterijs beneficiatis. quinto cōſtitutionē extendit ad moniales. ſcđa ibi ſi vero. tertia ibi. ſequētes. quarta ibi precipimus. quinta ibi. hec aūt. hoc ſufficit ꝓ ſūmario. ¶ Nota primo officiū iſtorū viſitatoꝝ qui eliguntꝛ in cōcilio ꝓuinciali. nam in monaſterijs nō exemptis nō poſſunt deponere abbatē nec ſuſpendere ſꝫ in exemptis pñt ſuſpēdere ⁊ coadiutorē ſeu adminiſtratorē dare. ſed depoſitionē debent reſeruare pape. vt clare ꝓbaꝛ in .x̄. ꝙ ſi abbas. iuncto. x̄. hec eadē. Et ex hoc ⁊ ex tex. no. epm nō poſſe exercere aliquid in monaſterijs exemptis. ¶ Secūdo nota ꝙ correctio monachoꝝ ſpectat principaliꝛ ad abbatem ꝓpriū. nō aūt ad epos niſi in defectū abbatuꝫ vt in .c. quanto. ⁊ qđ ibi no. s̄. de offi. ordi. dixi pleniſſime de ptāte abbatū in monacho in .c. ſi qs contra clericū in repetitiōe mea. s̄. de fo. compe. Tertio no. ꝙ monachi corriguntꝛ nedū ſm regulā eorū ſed etiā ſm canones. Et in hoc tene menti iſtū tex. Canones ergo ſimpliciꝛ loquētes extenduntꝛ etiaꝫ ad religioſos. ¶ No. ibi nō ſm normā praue ꝯſuetudinis. ⁊c. ꝙ pena inducta a regula vel a iure cōi nō poteſt alterari per cōſuetudinē. ſed hoc veꝝ qñ cōſuetudo ē nimis praua. vtputa ſm doct. ſi imponit leuē penā vel nimis acerbam. nā in quibuſdaꝫ monaſterijs incōtinēti monachi capiuntꝛ ⁊ carceri mancipantꝛ ita ꝙ daꝛ eis materia fugiendi ⁊ mala cōmittēdi. talē ergo cōſuetudinē voluit reprobare iſte tex. ex quo colligiꝛ a cōtrario ꝙ cōſuetudo non praua poteſt alterare penā regule ⁊ iuris cōmunis facit qđ no. in .c. cū cōtingat. de fo. compe. ⁊ meliuſ in .c. inquiſitionis. j. de accu. ⁊ i. l. qđ ergo .§. pena grauioꝛ. ff. de his qui no. infa. ¶ Nota in .x̄. ſi vo. cū .x̄. ſequēti. ꝙ ex ſola negligētia abbas nō venit deponēdus ſꝫ aliter puniendꝰ. qđ videꝛ contra .c. ſi qs abbas. xviij. q. ij. ⁊ .c. cū ad monaſteriū .§. qđ ſi preuaricatoꝛ. s̄. co. So. intellige cōtrariuꝫ ſm doc. in negligentia magna. qđ etiā voluit glo. in .d. c. cū ad monaſteriū. qđ bene notabis. Nam idē ⁊ fortiꝰ eſt dicendū in prelatis ſecularibꝰ vt nō deponantꝛ ex qualibet negligentia. ⁊ hoc voluit iſte tex. dū dicit ꝙ ſi nimis negligēs fuit abbas reptus detur ſibi coadiutoꝛ vſq̧ ad capitulū ꝓuinciale. quaſi in illo capitulo debeat diſcerni vtrū illa negligentia ſit depoſitione digna. ¶ Itē nota ibi abſq̧ iudiciorum ſtrepitu ꝙ prelati regulares poſſunt deponi abſq̧ iudiciorū ſtrepitu. nō ergo ē neceſſe ꝙ ſeruetꝛ in eis vſq̧quaq̧ ordo iudiciariꝰ. ad hoc .c. ꝑ tuas. j. de ſimo. ⁊ .c. qualiter ⁊ qñ. ij. j. de accu. in .§. debet. in fi. ¶ Et ex hoc ⁊ ex tex. nota ꝙ p̄lati etiā regulares nō ſunt ſine cā amouēdi a prelatura. ¶ No. in .§. ſequētes ꝙ viſitatores ⁊ p̄ſidentes renouantꝛ in quolibꝫ capitulo. ⁊ ꝙ de negligentijs ⁊ delictis cōmiſſis in officijs debēt inquiri. Ex quo no. ꝙ delinquens in aliquo officio poteſt poſt depoſitū officiū inquiri ⁊ puniri de male geſtis. ⁊ vide bo. tex. in .l. magiſtratus. ff. de admini. re. ad ciui. ptinen. ⁊ ibi tex. diē ꝙ magiſtratus ciuitatis tenentꝛ de dolo ⁊ lata negligentia. Itē tenentꝛ impendere accuratā diligētiaꝫ. ¶ Nota in .§. p̄cipimꝰ. ꝙ clerici ſeculares non pñt bñficiari in monaſterio ſaltē vt faciant vnū collegium cū monachis. ⁊ de hoc latiꝰ infra. ¶ Itē nota ⁊ tene mēti ꝙ clerici ſeculares ꝑ abbatē ⁊ monachos beneficiati etiā i monaſterio nō pñt deponi per abbatē ſed per epm in monaſterio nō exempto. ⁊ faē .c. j. de capel. mo. li. vj. ¶ Ex quo ſingulariter nota ꝙ licet inſtitutio ſpectat ad inferiorē p̄latuꝫ de iure ſpeciali. deſtitutio tñ nō ꝑtinet ad eundē ſed ad epiſcopū loci. ſic limita qđ no. in .c. cū ex iniuncto i fi. de hereticis. ꝓbaꝛ rōne. naꝫ inſtitutio ⁊ deſtitutio ſunt ſepata. de vno ergo iure nō ē ad reliquū inferendū. de quo plenius dixi in dicta repetitione dicti .c. ſi quis cōtra clericū. ¶ Ultimo no. ꝙ diſpoſitū in monachis ⁊ abbatibꝰ extendiꝛ ad abbatiſſas ⁊ moniales quo ad eis ꝓportionabilia tñ. ſed ſecꝰ dic ecōtra. nā qđ diſponiꝛ in abbatiſſis ⁊ monialibus nō habet locū in maſculis. de quo vide bo. gl. in cle. attendentes. co. ti. facit. l. ſi ita. ff. de le. ij. ¶ Et no. ſi. tex. in materia extenſionis. nā ſi ſtatutum habet clauſulam extendentem ſtatutum ad aliud genus perſonarum debet intelligi in ꝓportionabilibus. nā nō oia hic expreſſa pñt ꝓcedere in monialibus. qꝛ nō poſſunt deputari viſitatores nec debēt exire monaſteriū ꝓ capitulis ꝯgregandis. qꝛ regulariter moniales nūq̧ debēt exire monaſteriū. vt i .c. j. co. ti. li. vi. ⁊ dic vt ibi vbi repies glo. no. Nūqd monialis poſſit intrare aliud monaſteriū artius ſicut monachus. ⁊ cōcludiꝛ ꝙ ſic. ⁊ vide bo. tex. cum glo. xx. q. iiij. c. monachis. ¶ Oppo. cōtra text. i. x̄. ſi aūt. vbi diciꝛ ꝙ abbate depoſito ꝑ epm debet monaſterio vacanti deputari idoneꝰ adminiſtratoꝛ. nā videꝛ ꝙ capitulū debeat ſuccedere i adminiſtratione. vt no. Inno. in .c. j. vt eccl'. bñ. Sol'. dicit Io. an. ꝙ illud dictū poteſt intelligi in capitulis cathedraliū. ſecus in regularibus vt hic. vel ſm eū iſtud ꝓcedit abbate depoſito ꝓpter culpam ſuā. nā tunc ē p̄ſumptio cōtra capitulū. vt no. Inno. in .c. cū dilecti. de accu. ſecus vbi aliter vacaret monaſteriū. ¶ Nota ſingulariter hanc ſolutionē. ⁊ ſic videꝛ tēperandū dictū Archi. in .c. ij. de teſta. li. vj. vbi ſimpliciter dicit ꝙ monaſterio vacāte daꝛ adminiſtratoꝛ. ⁊ allego ꝓ hoc Inno. in .c. cum dilectus. de cōſuetu. vbi ſpecifice loquēs de monaſterijs dicit capitulū ſuccedere vacante monaſterio i adminiſtratione. Ad idē adduco tex. in cle. ne in agro. co. ti. ⁊ .c. ſi. de regul. li. vj. Et tenet Lau. ⁊ poſt eum Io. de lig. in dicta cle. ne in agro. vbi dicit conuentū ſuccedere in adminiſtratione. ⁊ ſic ſatis poteſt teneri precedens diſtinctio Io. an. vt regulariter ſuccedat capitulū in temporalibꝰ ⁊ ſpūalibꝰ niſi in caſu p̄miſſo Et aduerte qꝛ iſte tex. ſolū loquiꝛ de adminiſtratore deputando ad curam temporalium. ⁊ hoc non

ponderauit Jo.an.⁊ doc.ſequentes.videt̃ ergo ꝙ
reſpectu ſpũaliũ nihil hic innouet̃.Ex quo ego in-
fero ꝙ capitulũ ſuccedat loco abbatis in ſpũali iu-
riſdictiõe exercẽda ſicut ſuccedit capitulũ eccleſie ca
thedralis ipi epo.vt in.c.is qui.⁊ in.c.cuꝫ olim.de
maio.⁊ obe.⁊ vide qđ no.in.d.c.ne in agro ❡Sꝫ
quero ꝑ quẽ deputabit̃ iſte adminiſtrator.Hoſtiẽ.
dicit ꝙ ꝑ epm.⁊ ita videt̃ ſentire Archi.in.d.c.ij.ꝓ
hoc ego adduco iſtũ tex.in.ꝟ.hec eadẽ.vbi i exem
ptis videt̃ ꝙ ipi viſitatores ꝑſidẽtes deputabũt ad
miniſtratorẽ idoneũ abbate ſuſpẽſo.quaſi in prece
dentibꝰ vbi tractat̃ de abbatibꝰ nõ exemptis admi
niſtrator detur ꝑ epm.nõ ergo capitulũ ipius mo-
naſterij habebit hũc deputare.ħ intelligo in depo-
ſito vel ſuſpenſo abbate.vt.ſ.dixi. ❡Quero in.§.
ꝑcipimus.nũquid indiſtincte clerici ſeculares pro-
hibent̃ beneficiari in monaſterijs.Hoſt.videt̃ indi
ſtincte ſentire ꝙ nõ.ſed tũc ſolũ habet locuꝫ iſta lr̃a
ſm eũ qñ recipiunt̃ vt fratres vt ſic ſint de cõgrega
tione monachoꝝ habẽtes vocẽ in capitulo ⁊ locuꝫ
in choro.nam hec mixtura hominũ diſparis ꝓfeſſi
onis eſt a iure prohibita.c.noua.xvj.q.vij.⁊ i c.
j.de elec.Secus dicit ſi preſbri ſeculares ꝑbendãt̃
ab abbate in monaſterio vt ibidẽ deſeruiãt nõ exi-
ſtendo de cõgregatiõne eoꝝ.ſicut in ſimi laicus non
põt ꝑbendari in eccleſia vt ſit canonicus.vt in.c.ij
de inſti.tñ põt ꝑbendari vt habeat prebẽdã tanꝗ̃
quoddã ſtipendiũ.vt no.gl.in.c.cum.M.de ꝯſti.
⁊ ſic cũ eo videt̃ tranſire Jo.an.Sed certe hoc vide
tur cõtra tex.iſtũ vbi indiſtincte ꝓhibent̃ clerici ſe-
culares beneficiari in monaſterijs.vñ reſpectu re-
cipiendoꝝ hec lr̃a ꝓhibꝫ indiſtincte ſed reſpectu re
ceptorũ ante hanc cõſtitutionẽ ꝓhibet vt nõ habe-
ant vocẽ in capitulo.nam ſi voluiſſet idẽ ſentire in
recipiendis ꝓhibuiſſet cũ illa limitatiõe quã fecit i
receptis.vnde puto ꝙ clerici ſeculares nõ poſſunt i
titulari in monaſterijs.⁊ ſic nõ poterit deputari al-
tari in monaſterio vt inſtituat̃ in eo clericus ſecula
ris.qđ bñ no.Fateor tñ ꝙ poterit eis deputari ali-
qđ ſtipendiũ nõ in titulũ ꝓ ſeruiẽdo i monaſterio
⁊ ſi qua iura reperiunt̃ in cõtrarium.vt.xvj.q.j.iu
ſta.ꝓcedũt ſm antiqua tp̃a qñ monachi nõ erãt cle
rici.vñ puto ꝙ in monaſterijs pñt ꝑpetuo intitula-
ri nõ tñ vt ſint de cõſortio.⁊ ſic intelligo.c.dilecta.d
exceſ.prela. ❡In glo.in.ꝟ.ꝑſonaꝝ ibi nec aliquis
cenſet̃ ammodo nobilis vel potens ❡No.ſingula
riter hanc glo.ꝙ in religioſis debet ſeruari equali-
tas reſpectu penaꝝ idẽ reſpectu bonoꝝ monaſterij
vt dixi in.c.recolentes.ſ.eo.nec ob.c.cũ ad mona-
ſteriũ.qđ gl.allegat ꝓ cõtrario.ꝓcedit eni in delica
tis ⁊ male cõplexionatis.q̃ aliter ꝓuidet̃ iſtis ꝗ̃ be
ne ſe habentibꝰ.nec iſta mutant̃ ꝑ ingreſſũ religio-
nis.ſecus in potẽtia vel nobilitate. ❡In glo.in.ꝟ.
iudicioꝝ.ibi nõ ẽ amplius querendum de talibus.
vult ꝗ̃ glo.ꝙ eps teneat̃ ſtare ꝓceſſui iſtoꝝ viſitato
rũ.⁊ ſm illũ punire iſtos ꝑlatos.qđ nõ placet com-
munit̃ doc.hic.cum iſti viſitatores tãꝗ̃ vt plurimũ
iuris ignari ⁊ idiote.vt i.c.ex multa.ſ.de voto.po
tuiſſent i multi ẽ excedere fines.vnde proceſſus ex
hibendus ſuperiori.ar.in.l.ea quidem.C.d accu.
⁊ ſuperior debet dare copiam iſti inquiſito ⁊ audi
re ſi qua vult obijcere qđ bene notabis ❡Sed ꝓ h
ego adduco tex.in.l.diuus.ff.de cuſto.⁊ exhi.re.
⁊ ibi Bar.ꝑ illum tex.quaſi in iſtis terminis h con
cludit.Et faciunt hec ad queſtionẽ cum iudex eccle
ſiaſticus tradit clericũ vel laicũ iudici ſeculari ꝑ euꝫ
puniendũ.nunqd iudex ſecularis teneat̃ ſtare pro
ceſſui iudicis eccleſiaſtici.⁊ dicendum per ꝑdicta ꝙ
nõ.qđ etiã voluit Inno.in.c.j.de offi.ordi.⁊ Bar.
in.d.l.diuus.Sed in vno errauit ibi Bar.q̃ dicit
hoc etiã ꝓcedere in crimine hereſis vt iudex ſecula
ris nõ teneat̃ ſtare proceſſui inquiſitoris.ſed d no
uo poſſet inquirere.Nã hoc ẽ cõtra tex.in.c.vt inq
ſitionis.§.ꝓhibemꝰ.d here.li.vj.vbi dicit̃ ꝙ crimẽ
hereſis eſt adeo mere eccliaſticuꝫ vt iudex ſeculari
nullo modo poſſit de eo cognoſcere.ſed ſola nuda
executio ad eum pertinet qđ bene nota.

❡De religioſis domibus.Rubrica.

❡Supra viſum ẽ de ſtatu religioſoꝝ ⁊ quibꝰ ſubij
ciãtur.nunc de eoꝝ domibꝰ ⁊ ecclijs ⁊ quibꝰ ſunt
ſubiecte eſt videndũ.ideo.⁊c̃.de materia habetur
xj.q.j.ꝑ totum.xvj.q.vij.oẽs baſilice.cũ ſequenti.
xviij.q.ij.quidam.cum ſequenti.

Nunc autem. Si dubi-
tatur i cu-
ius dioceſi ſit baſilica ꝯſecranda il-
le eps cõſecrabit qui prius i illo lo-
co epiſcopalia exercebat.h.d.con-
tinet vnũ cõſtructum in quo appro
bat vnũ modũ cognoſcendi ad quẽ epm pertinet
ꝯſecratio eccleſie.⁊ aliũ modũ improbat ibi.nõ eñ
❡Nota primo ꝙ alio nõ apparente ius baptizãdi
ꝑtinet ad eccliam cathedralẽ. ❡Secũdo nota ar.ꝙ
eps quolibet anno debet tenere chriſma vt ſic chri-
ment̃ ſeu cõfirment̃ omnes volẽtes recipere h ſa-
cramentũ.⁊ ẽ hoc ordinis epalis.vt in.c.quanto.
de cõſue. ❡Tertio no.iuncta glo.j.ꝙ anteꝗ̃ ecclia
cõſecret̃ appellat̃ baſilica.ſed poſt cõſecrationẽ ap-
pellat̃ ecclia.⁊ ecclia ẽ nomẽ grecũ.⁊ latine idem eſt
qđ ꝯuocatio.q̃ hoies ibi vocant̃ ad dina audiẽda
baſilica vero dicit̃ quaſi habitatio regũ ⁊ impatoꝝ
a Baſilio principe.ſepe tñ iura vtunt̃ ꝓmiſcue his
vocabulis.⁊ vide qđ latiꝰ dixi.j.de cõſe.eccl'.vel al-
ta.ſup rubrica. ❡Itẽ nota ⁊ tene menti ꝙ alio nõ
apparente is qui poſſidet ꝑſumit̃ dñs.ita arguit de
directo iſta lr̃a de quo in.c.cũ ad ſedẽ.de reſti.ſpo.
❡Item nota ꝙ ad validitatẽ iurium etiã ſacramẽ-
taliũ ſufficit poſſeſſio cõferentis.qđ intellige quan
do al's cõferens habebat ptãtem cõferendi.al's ſecꝰ
ꝑ.c.quãto.ſ.de cõſue.facit qđ no.Jo.an.i.c.auari
cie.de elec.li.vj.⁊ ar.c.vno.de voto.lib.vj. ❡Ex q̃
infero ꝙ licet certus locus nõ ſit de proprietate epi
ſcopi.ex quo tamẽ epiſcopus bona fide ẽ poſſeſſor.
tenent ſacramẽta ab eo collata quo ad omnẽ effe-
ctum ⁊ ſic ampliari poſſunt ea que habent̃ in.c.q̃-
relam.de elec.⁊ in.c.conſultationibꝰ.de iurepa.
❡Ultimo tene menti dictum ſatis notandum ꝙ ꝑ
exercitium vnius iuris ſeu articuli cõprehenſi ſub